

Euroopan yhteisöjen virallinen lehti

ISSN 1024-3038

L 160

43. vuosikerta

30. kesäkuuta 2000

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

Sisältö

I Säädökset, jotka on julkaistava

★ Neuvoston asetus (EY) N:o 1346/2000, annettu 29 päivänä toukokuuta 2000, maksukyvyttömyysmenettelyistä	1
★ Neuvoston asetus (EY) N:o 1347/2000, annettu 29 päivänä toukokuuta 2000, tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta avioliittoa ja yhteisten lasten huoltoa koskevissa asioissa	19
★ Neuvoston asetus (EY) N:o 1348/2000, annettu 29 päivänä toukokuuta 2000, oikeudenkäynti- ja muiden asiakirjojen tiedoksiannosta jäsenvaltioissa siviilitai kauppaoikeudellisissa asioissa	37

I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1346/2000,**annettu 29 päivänä toukokuuta 2000,****maksukyvyttömyysmenettelyistä**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen, ja erityisesti sen 61 artiklan c alakohdan ja 67 artiklan 1 kohdan,

ottaa huomioon Saksan liittotasavallan ja Suomen tasavallan aloitteen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon⁽¹⁾

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon⁽²⁾

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Euroopan unionin tavoitteena on luoda vapauteen, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuva alue.

(2) Sisämarkkinoiden moitteeton toiminta edellyttää rajat ylittävien maksukyvyttömyysmenettelyjen tehokasta ja tehollista toimintaa, ja tämän asetuksen antaminen on tarpeen, jotta saavutettaisiin kyseinen tavoite, joka kuuluu perustamissopimuksen 65 artiklassa tarkoitetun oikeudellisen yhteistyön alaan yksityisoikeudellisissa asioissa.

(3) Yritysten toiminnoilla on yhä enemmän rajat ylittäviä vaikutuksia, ja sen vuoksi niitä säännellään lisääntyvästi yhteisön lainsäädännöllä. Koska tällaisten yritysten maksukyvyttömyys vaikuttaa myös sisämarkkinoiden moitteettomaan toimintaan, tarvitaan yhteisön säädöstä, jossa vaaditaan maksukyvyttömän velallisen omaisuutta koskevien toimenpiteiden yhteensovittamista.

(4) Sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan kannalta on tarpeen välttää kannustamasta osapuolia siirtämään omaisuutta tai oikeudenkäyntejä jäsenvaltiosta toiseen edullisemman oikeusaseman saamiseksi ("forum shopping").

(5) Näitä tavoitteita ei voida saavuttaa riittävästi kansallisella tasolla, joten yhteisön tasolla toteutettava toiminta on perusteltua.

(6) Tässä asetuksessa olisi suhteellisuusperiaatteen mukaisesti rajoitettava säätämään toimivallasta aloittaa maksukyvyttömyysmenettely ja tehdä päätöksiä, jotka johtuvat välittömästi maksukyvyttömyysmenettelystä ja jotka liittyvät siihen läheisesti. Lisäksi tässä asetuksessa olisi säädettävä niinkään mainitun periaatteen mukaisesti kyseisten päätösten tunnustamisesta ja sovellettavasta laista.

(7) Tuomioistuimen toimivaltaa ja tuomioiden täytäntöönpanoa yksityisoikeuden alalla koskevan vuoden 1968 Brysselin yleissopimuksen⁽³⁾, sellaisena kuin se on muutettuna siihen liittymistä koskevilla yleissopimuksilla⁽⁴⁾, soveltamisalaan eivät kuulu maksukyvyttömyyden yhtiöiden tai muiden oikeushenkilöiden likvidaatioon liittyvät maksukyvyttömyysmenettelyt, oikeudelliset järjestelyt, akordi ja muut vastaavat menettelyt.

(8) Jotta saavutettaisiin rajat ylittäviä vaikutuksia omaavien maksukyvyttömyysmenettelyjen tehokkuuden parantamistavoite, on tarpeen ja aiheellista, että tuomioistuimen toimivaltaa, päätösten tunnustamista ja sovellettavaa lakia tällä alalla koskevat säännökset sisällytettäisiin yhteisön säädökseen, joka on velvoittava ja jäsenvaltioissa sellaiseen sovellettavissa.

⁽¹⁾ Lausunto annettu 2. maaliskuuta 2000 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽²⁾ Lausunto annettu 26. tammikuuta 2000 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽³⁾ EYVL L 299, 31.12.1972, s. 32.

⁽⁴⁾ EYVL L 204, 2.8.1975, s. 28. EYVL L 304, 30.10.1978, s. 1. EYVL L 388, 31.12.1982, s. 1. EYVL L 285, 3.10.1989, s. 1. EYVL C 15, 15.1.1997, s. 1.

- (9) Tätä asetusta olisi sovellettava maksukyvyyttömyysmenettelyihin riippumatta siitä, onko velallinen luonnollinen henkilö vai oikeushenkilö, elinkeinonharjoittaja vai yksityishenkilö. Ne maksukyvyyttömyysmenettelyt, joihin tätä asetusta sovelletaan, luetellaan liitteissä. Tämän asetuksen soveltamisalaan eivät kuuluisi vakuutusyhtiöitä, luottolaitoksia, sijoituspalveluyhtiöitä, jotka hallitsevat sivullisten hukuun varoja tai arvopapereita, eivätkä yhteissijoitusyhtiöitä koskevat maksukyvyyttömyysmenettelyt. Tämä asetusta ei koskisi tällaisia yrityksiä sen vuoksi, että ne kuuluvat erityisen sääntelyn piiriin, ja osittain siksi, että kansallisilla valvontaviranomaisilla on erittäin laajat valtuudet puuttua niiden asioihin.
- (10) Maksukyvyyttömyysmenettelyissä ei kuitenkaan välttämättä edellytetä toimivaltaisen oikeusviranomaisen toimenpiteitä. Tässä asetuksessa ilmaisu "tuomioistuimien" olisi ymmärrettävä laajasti, niin että siihen sisältyy henkilö tai toimielin, joka kansallisen lain mukaan on toimivaltainen päättämään menettelyn aloittamisesta. Jotta tätä asetusta voitaisiin soveltaa, menettelyjen (jotka käsittävät laissa säädettyjä toimenpiteitä ja muodollisuuksia) olisi oltava sekä asetuksen säännösten mukaisia että myös virallisesti tunnustettuja ja oikeudellisesti tehokkaita jäsenvaltiossa, jossa maksukyvyyttömyysmenettely aloitetaan ja menettelyn olisi oltava velallisen kaikkia velkoja koskeva, jossa velallinen menettää osittain tai kokonaan määräysvallan omaisuuteensa ja jossa määrätään selvittäjä.
- (11) Tässä asetuksessa tunnustetaan se, että koska eri jäsenvaltioiden aineellisen oikeuden säännökset poikkeavat merkittävästi toisistaan, ei ole käytännöllistä ottaa käyttöön koko yhteisön alueella soveltamisalaltaan yleistä maksukyvyyttömyysmenettelyä. Menettelyn aloittavan valtion lain poikkeuksen soveltaminen johtaisi näin ollen usein vaikeuksiin. Tämä koskee esimerkiksi vakuuksia koskevaa lainsäädäntöä, joka on hyvin erilainen yhteisön eri maissa. Lisäksi myös joidenkin velkojen maksukyvyyttömyysmenettelyssä nauttimat etuoikeudet ovat osin täysin erilaisia. Tässä asetuksessa tämä olisi pyrittävä ottamaan kahdella tavoin huomioon; yhtäältä tässä asetuksessa olisi säädettävä sovellettavaa lainsäädäntöä koskevista erityissäännöistä erityisen merkityksellisten oikeuksien ja oikeussuhteiden osalta (esimerkiksi esineoikeus ja työ sopimukset), toisaalta vaikutuksiltaan yleisen päämenettelyn rinnalla olisi sallittava myös kansalliset menettelyt, jotka koskevat ainoastaan menettelyn aloittavassa valtiossa olevaa omaisuutta.
- (12) Tässä asetuksessa mahdollistetaan päämenettelyn aloittaminen siinä jäsenvaltiossa, jossa velallisen pääintressien keskus sijaitsee. Tämä menettely on vaikutuksiltaan yleinen ja pyrkii käsittämään velallisen koko omaisuuden. Eri intressien suojaamiseksi tässä asetuksessa sallitaan sekundäärimenettelyn aloittaminen rinnakkain päämenettelyn kanssa. Sekundäärimenettely voidaan aloittaa siinä jäsenvaltiossa, jossa velallisella on toimipaikka. Sekundäärimenettelyn vaikutukset rajoittuvat kyseisen valtion alueella sijaitsevaan velallisen omaisuuteen. Päämenettelyn ja sekundäärimenettelyjen yhteensovittamista koskevat pakottavat säännökset tyydyttävät yhtenäisyyden tarpeen yhteisössä.
- (13) "Pääintressien keskuksen" olisi oltava sama kuin paikka, jossa velallinen hallinnoi säännöllisesti intressejään ja joka on näin ollen kolmansien osapuolten tiedettävissä.
- (14) Tätä asetusta olisi sovellettava ainoastaan menettelyihin, joissa velallisen pääintressien keskus sijaitsee yhteisössä.
- (15) Toimivaltaa koskevissa tämän asetuksen säännöksissä säädetään vain kansainvälisestä toimivallasta eli niissä osoitetaan jäsenvaltio, jonka tuomioistuimissa maksukyvyyttömyysmenettely voidaan aloittaa. Alueellinen toimivalta tässä jäsenvaltiossa määräytyy kyseisen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaan.
- (16) Tuomioistuimella, joka on toimivaltainen aloittamaan päämenettelyn, olisi oltava oikeus määrätä väliaikaisia turvaamista koskevia toimenpiteitä maksukyvyyttömyysmenettelyn hakemisesta alkaen. Ennen maksukyvyyttömyysmenettelyn alkamista ja sen jälkeen määrätty turvaamista koskevat toimenpiteet ovat hyvin tärkeitä maksukyvyyttömyysmenettelyn tehokkuuden takaamiseksi. Tämä asetusta sisältää tässä suhteessa eri mahdollisuuksia; yhtäältä tuomioistuimen, joka on toimivaltainen aloittamaan päämenettelyn, olisi voitava myös määrätä muiden jäsenvaltioiden alueella sijaitsevaan omaisuuteen kohdistuvia väliaikaisia turvaamista koskevia toimenpiteitä ja toisaalta väliaikaisen selvittäjän, joka on määrätty ennen päämenettelyn aloittamista, olisi voitava hakea sellaisissa valtioissa, joissa velallisella on toimipaikka, kyseisten valtioiden lainsäädännön mukaisia turvaamista koskevia toimenpiteitä.
- (17) Ennen päämenettelyn aloittamista oikeuden hakea maksukyvyyttömyysmenettelyn aloittamista siinä jäsenvaltiossa, jossa velallisella on toimipaikka, olisi oltava rajoitettu paikallisiin velkoihin ja paikallisen toimipaikan velkoihin tai tapauksiin, joissa päämenettelyä ei voida aloittaa sen jäsenvaltion lain mukaan, jossa velallisen pääintressien keskus sijaitsee. Tämän rajoituksen tarkoituksena on, että tapaukset, joissa alueellista maksukyvyyttömyysmenettelyä haetaan ennen päämenettelyä, pyritään rajoittamaan siihen, mikä on ehdottomasti välttämätöntä. Jos päämenettely aloitetaan, alueellisesta menettelystä tulee sekundäärimenettely.

- (18) Tässä asetuksessa ei rajoiteta oikeutta hakea päämenettelyn tultua aloitetuksi maksukyvyyttömyysmenettelyn aloittamista siinä jäsenvaltiossa, jossa velallisella on toimipaikka. Päämenettelyn selvittäjä tai muu henkilö, joka kyseisen jäsenvaltion kansallisen lain mukaan on toimivaltainen, voi pyytää sekundäärimenettelyn aloittamista.
- (19) Sekundäärimenettelyt voivat paikallisten etujen suojaamisen ohella palvella eri tarkoituksia. Voi esiintyä tapauksia, joissa velallisen omaisuus on liian hankalaa hallinnoida yhtenä kokonaisuutena tai joissa erot asianomaisten oikeusjärjestelmien välillä ovat niin suuria, että aloitusvaltion lain vaikutusten ulottamisesta muihin jäsenvaltioihin, joissa varoja sijaitsee, saattaa aiheutua vaikeuksia. Tämän vuoksi päämenettelyn selvittäjä voi hakea sekundäärimenettelyn aloittamista, jos omaisuuden tehokas hallinnointi sitä vaatii.
- (20) Päämenettely ja sekundäärimenettelyt voivat edistää koko omaisuuden tehokasta rahaksimuuttoa kuitenkin vain, jos rinnakkaiset menettelyt sovitetaan yhteen. Tämä edellyttää etenkin, että selvittäjät ovat läheisessä yhteistyössä, erityisesti antamalla toisilleen riittävästi tietoja. Päämenettelyn hallitsevan aseman varmistamiseksi tämän menettelyn selvittäjälle olisi annettava useita mahdollisuuksia vaikuttaa samanaikaisesti vireillä oleviin sekundäärisiin menettelyihin. Päämenettelyn selvittäjän olisi voitava esimerkiksi ehdottaa tervehdyttämissuunnitelmaa tai sovintoa tai pyytää omaisuuden rahaksimuuttamistoimenpiteiden keskeyttämistä sekundäärimenettelyssä.
- (21) Jokaisella velkojalla olisi riippumatta siitä, missä velkojan asuin- tai kotipaikka taikka sääntömääräinen kotipaikka sijaitsee yhteisössä, oltava oikeus ilmoittaa saatavansa jokaisessa yhteisössä vireillä olevassa velallisen omaisuutta koskevassa maksukyvyyttömyysmenettelyssä. Tämä koskee myös veroviranomaisia ja sosiaaliturvalaitoksia. Velkojien tasapuolisen kohtelun turvaamiseksi varojen jako on kuitenkin sovitettava yhteen. Kunkin velkojan olisi tosin saatava pitää itsellään, mitä hän on saanut jossakin maksukyvyyttömyysmenettelyssä, mutta hänen olisi voitava saada osallistua kokonaisvarojen jakoon toisissa menettelyissä vain, jos muut samassa asemassa olevat velkojat ovat saaneet saman osuuden saamisistaan.
- (22) Tässä asetuksessa olisi säädettävä, että sen soveltamisalaan kuuluvat päätökset maksukyvyyttömyysmenettelyjen aloittamisesta, kulusta ja päättämisestä sekä tällaisiin menettelyihin välittömästi liittyvät päätökset on tunnustettava välittömästi. Ilman eri toimenpiteitä tapahtuvan tunnustamisen olisi merkittävä, että aloitusvaltion lain mukaiset menettelyn oikeusvaikutukset ulotetaan kaikkiin muihin jäsenvaltioihin. Jäsenvaltioiden tuomioistuinten päätösten tunnustamisen olisi perustuttava keskinäisen luottamuksen periaatteeseen. Siksi perusteet tunnustamatta jättämiselle olisi rajoitettava ainoastaan välttämättömyyksiin. Tämän periaatteen mukaan olisi ratkaistava myös se ristiriitatilanne, jossa kahden jäsenvaltion tuomioistuimet katsovat olevansa toimivaltaisia aloittamaan maksukyvyyttömyyttä koskevan päämenettelyn. Menettelyn ensimmäisenä aloittaneen tuomioistuimen päätös olisi tunnustettava muissa jäsenvaltioissa ilman, että niissä voitaisiin tutkia kyseisen tuomioistuimen päätöstä.
- (23) Tässä asetuksessa olisi määritettävä sen piiriin kuuluviin kysymyksiin yhtenäiset lainvalintasäännöt, jotka niiden soveltamisalalla korvaavat yksittäisten valtioiden kansainvälisen yksityisoikeuden säännökset. Jollei toisin säädetä, sovellettaisiin menettelyn aloittaneen jäsenvaltion lakia (lex concursus). Tätä lainvalintasääntöä olisi sovellettava sekä päämenettelyissä että paikallisissa menettelyissä. Menettelyn aloitusvaltion konkurssilain mukaan määräytyvät kaikki maksukyvyyttömyysmenettelyn oikeusvaikutukset, sekä prosessuaaliset että materiaaliset, asianomaisiin henkilöihin ja oikeussuhteisiin. Sen mukaan määräytyvät kaikki maksukyvyyttömyysmenettelyn aloitusta, kulua ja päättämistä koskevat edellytykset.
- (24) Se, että maksukyvyyttömyysmenettely, johon sovelletaan pääsääntöisesti menettelyn aloitusvaltion lakia, tunnustetaan ilman eri toimenpiteitä, saattaa olla ristiriidassa niiden sääntöjen kanssa, joiden mukaisesti oikeustoimia toteutetaan muissa jäsenvaltioissa. Perustellun luottamuksen ja oikeustoimien varmuuden turvaamiseksi muissa kuin menettelyn aloitusvaltiossa olisi säädettävä useita poikkeuksia pääsäännöstä.
- (25) Menettelyn aloitusvaltion laista on erityistä tarvetta poiketa esineoikeuksien osalta, sillä nämä oikeudet ovat erittäin merkittäviä luotonannossa. Esineoikeuksien perustamisen, pätevyyden ja ulottuvuuden on tavanomaisesti määräydyttävä esineoikeuden kohteen sijaintivaltion lain mukaan eikä maksukyvyyttömyysmenettelyn aloittaminen saa vaikuttaa niihin. Esineoikeuden haltijan olisi siten voitava vedota oikeuteensa erottaa esineoikeuden kohde velallisen omaisuudesta tai saada vakuutensa osalta erilliselvitys. Jos omaisuuteen kohdistuu esineoikeuksia sen jäsenvaltion lain nojalla, jossa omaisuus sijaitsee, mutta päämenettely toteutetaan toisessa jäsenvaltiossa, päämenettelyn selvittäjän olisi voitava hakea sekundäärimenettelyn aloittamista sen jäsenvaltion tuomioistuimessa, jossa esineoikeudet syntyvät, jos velallisella on siellä toimipaikka. Jos sekundäärimenettelyä ei aloiteta, esineoikeuksien piiriin kuuluvan omaisuuden myynnistä syntyvä ylijäämä on maksettava päämenettelyn selvittäjälle.

(26) Jos menettelyn aloitusvaltion laki ei salli kuittausta, velkojalla olisi kuitenkin oltava oikeus kuittaukseen, jos se on mahdollista maksukyvyttömän velallisen saatavaan sovellettavan lain mukaan. Tällä tavoin kuittaus toimii eräänlaisena lakiin perustuvana takuuna, johon velkoja voi nojautua saatavan syntyhetkellä.

(27) Myös maksujärjestelmiä ja rahoitusmarkkinoita on erityisesti suojattava. Tämä koskee esimerkiksi näissä järjestelmissä käytettäviä selvitys- ja nettoutussopimuksia sekä arvopapereiden myyntiä ja sellaisten oikeustoimien osalta asetettuja vakuuksia, joista on säädetty erityisesti selvityksen lopullisuudesta maksujärjestelmissä ja arvopapereiden selvitysjärjestelmissä 19 päivänä toukokuuta 1998 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 98/26/EY⁽¹⁾. Tämän vuoksi näihin toimiin olisi sovellettava ainoastaan kyseistä järjestelmää tai kyseisiä rahoitusmarkkinoita koskevaa lakia. Tällä säännöllä pyritään estämään se, että liikekumppanin maksukyvyttömyys vaikuttaisi jäsenvaltioiden maksu- ja kuittausjärjestelmissä tai säännellyillä rahoitusmarkkinoilla käytettäviin liiketoimien maksu- ja selvitysmenettelyihin. Direktiivi 98/26/EY sisältää erityismääräyksiä, joiden on mentävä tämän asetuksen yleisten säännösten edelle.

(28) Työntekijöiden ja työsuhteiden suojelemiseksi on sen, miten maksukyvyttömyysmenettely vaikuttaa työsuhteen jatkumiseen tai päättymiseen sekä työsuhteen osapuolten oikeuksiin ja velvollisuuksiin, määrädyttävä kyseiseen sopimukseen sovellettavien yleisten lainvalintasääntöjen mukaan. Muiden maksukyvyttömyysoikeudellisten kysymysten olisi määrädyttävä menettelyn aloitusvaltion lain mukaan, kuten sen, onko työntekijän saatavilla etuoikeuksia ja mikä on tällaisten etuoikeuksien etusija.

(29) Elinkeinotoimintaan liittyvien näkökohtien vuoksi maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamispäätöksen olennainen sisältö olisi selvittäjän pyynnöstä julkaistava muissa jäsenvaltioissa. Siinä jäsenvaltiossa, jossa velallisella on toimipaikka, voidaan julkaiseminen määrätä pakolliseksi. Kummassakaan tapauksessa julkaiseminen ei kuitenkaan voi olla muussa jäsenvaltiossa aloitetun menettelyn tunnistamisen edellytys.

(30) On mahdollista, että jotkut asianomaiset eivät tosiasiaassa tiedä menettelyn aloittamisesta ja toimivat vilpittömässä

mielessä tavalla, joka on ristiriidassa uuden tilanteen kanssa. Niiden henkilöiden suojaamiseksi, jotka tietämättä menettelyn aloittamisesta toisessa valtiossa tekevät velalliselle maksusuorituksen, joka olisi ollut annettava toisessa valtiossa aloitetun maksukyvyttömyysmenettelyn selvittäjälle, olisi säädettävä, että tällainen maksaja vapautuu velasta.

(31) Tähän asetukseen olisi sisällyttävä maksukyvyttömyysmenettelyjen järjestämistä koskevia liitteitä. Koska nämä liitteet liittyvät yksinomaan jäsenvaltioiden lainsäädäntöön, neuvostolla on erityinen ja perusteltu aihe pidättää itsellään oikeus muuttaa näitä liitteitä jäsenvaltioiden kansallisen lainsäädännön mahdollisten muutosten huomioon ottamiseksi.

(32) Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin asemaa koskevan, Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan yhteisön perustamissopimukseen liitetyn pöytäkirjan 3 artiklan mukaisesti Yhdistynyt kuningaskunta ja Irlanti ovat ilmoittaneet haluavansa osallistua tämän asetuksen antamiseen ja soveltamiseen.

(33) Tanskan asemaa koskevan, Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan yhteisön perustamissopimukseen liitetyn pöytäkirjan 1 ja 2 artiklan mukaisesti Tanska ei osallistu tämän asetuksen antamiseen eikä asetus siten sido Tanskaa eikä sitä sovelleta Tanskaan,

ON ANTANUT SEURAAVAN ASETUKSEN:

I LUKU

YLEISET MÄÄRÄYKSET

1 artikla

Soveltamisala

1. Tätä asetusta sovelletaan sellaiseen velallisen kaikkia velkoja koskevaan maksukyvyttömyysmenettelyyn, jossa velallinen menettää osittain tai kokonaan määräysvallan omaisuutensa ja jossa määrätään selvittäjä.

2. Tätä asetusta ei sovelleta, jos maksukyvyttömyysmenettelyn kohteena on vakuutus- tai luottolaitos, sijoituspalveluyritys, jonka tarjoamiin palveluihin liittyy sivullisten varojen tai arvopapereiden hallintaa, taikka yhteissijoitusyritys.

⁽¹⁾ EYVL L 166, 11.6.1998, s. 45.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- a) 'maksukyvyttömyysmenettelyllä' 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua kaikkia velkoja koskevaa menettelyä. Luettelo menettelyistä on liitteessä A;
- b) 'selvittäjällä' sellaista henkilöä tai toimielintä, jonka tehtävänä on hallinnoida tai muuttaa rahaksi menettelyn piiriin kuuluvaa omaisuutta taikka valvoa velallisen liiketoimintaa. Luettelo näistä henkilöistä ja toimielimistä on liitteessä C;
- c) 'likvidaatiomenettelyllä' sellaista a alakohdan mukaista maksukyvyttömyysmenettelyä, jossa velallisen omaisuus muutetaan rahaksi, mukaan lukien menettely, joka voi päättyä myös sovintoon tai muuhun maksukyvyttömyyden lopettavaan järjestelyyn taikka lakata varojen riittämättömyyden vuoksi. Luettelo näistä menettelyistä on liitteessä B;
- d) 'tuomioistuimella' jäsenvaltion lainkäyttöelintä tai muuta viranomaista, joka on toimivaltainen päättämään menettelyn aloittamisesta tai tekemään muita menettelyyn liittyviä päätöksiä;
- e) maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamista tai selvittäjän määräämistä koskevalla 'päätöksellä' sellaisen tuomioistuintimen tekemää päätöstä, joka on toimivaltainen päättämään menettelyn aloittamisesta tai selvittäjän määräämisestä;
- f) 'menettelyn alkamisella' ajankohtaa, josta alkaen päätöstä menettelyn aloittamisesta on noudatettava riippumatta siitä, onko päätös lopullinen;
- g) 'jäsenvaltiolla, jossa omaisuus sijaitsee'
 - esineen osalta jäsenvaltiota, jossa esine sijaitsee,
 - sellaisen omaisuuden tai oikeuden osalta, jota koskeva omistus- tai muu oikeus on merkittävä julkiseen rekisteriin, sitä jäsenvaltiota, jossa rekisteriä pidetään,
 - saatavien osalta jäsenvaltiota, jossa sitoumuksen täyttämiseen velvollisella osapuolella on 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu pääintressien keskus;
- h) 'toimipaikalla' sellaista taloudellisen toiminnan paikkaa, jossa velallinen harjoittaa muuten kuin tilapäisesti taloudellista toimintaa inhimillisin ja aineellisin voimavaroin.

3 artikla

Kansainvälinen toimivalta

1. Sen jäsenvaltion tuomioistuin, jossa velallisella on pääintressien keskus, on toimivaltainen aloittamaan maksukyvyttömyysmenettelyn. Yhteisön ja muun oikeushenkilön pääintressien keskuksen katsotaan sijaitsevan siinä valtiossa, jossa oikeushenkilöllä on sääntömääräinen kotipaikka, jollei muuta näytetä.
2. Jos velallisen pääintressien keskus sijaitsee jäsenvaltiossa, muun jäsenvaltion tuomioistuin on toimivaltainen aloittamaan maksukyvyttömyysmenettelyn vain, jos velallisella on toimipaikka tässä jäsenvaltiossa. Tällaisen menettelyn vaikutukset rajoittuvat viimeksi mainitussa jäsenvaltiossa sijaitsevaan velallisen omaisuuteen.
3. Jos maksukyvyttömyysmenettely on aloitettu 1 kohdan nojalla, myöhemmin 2 kohdan nojalla aloitettava menettely on sekundäärimenettely. Tällaisen menettelyn on oltava likvidaatiomenettely.
4. Ennen kuin 1 kohdan mukainen päämenettely on aloitettu, 2 kohdassa tarkoitettu menettely voidaan aloittaa vain:
 - a) jos 1 kohdan mukaista menettelyä ei voida aloittaa sen jäsenvaltion lainsäädännöstä johtuvien edellytysten vuoksi, jossa velallisen pääintressien keskus sijaitsee;
 - b) jos maksukyvyttömyysmenettelyä on hakenut velkoja, jonka kotipaikka tai asuinpaikka taikka sääntömääräinen kotipaikka on siinä jäsenvaltiossa, jossa velallisen toimipaikka sijaitsee tai jonka saatava perustuu toimipaikassa harjoitetusta toiminnasta johtuvaan velvoitteeseen.

4 artikla

Sovellettava laki

1. Jollei tässä asetuksessa toisin säädetä, maksukyvyttömyysmenettelyyn ja sen vaikutuksiin sovelletaan sen jäsenvaltion lakia, jossa menettely on alkanut, jäljempänä 'menettelyn aloitusvaltio'.

2. Menettelyn aloittamisen edellytykset, menettelyn kulku sekä menettelyn päättäminen määräytyvät menettelyn aloitusvaltion lain mukaan. Sen mukaan määräytyy erityisesti:

- a) minkälainen velallinen voi olla maksukyvyttömyysmenettelyn kohteena;
- b) maksukyvyttömyysmenettelyn piiriin kuuluva omaisuus sekä sellaisen omaisuuden asema, jonka velallinen saa maksukyvyttömyysmenettelyn alkamisen jälkeen;
- c) velallisen ja selvittäjän toimivaltasuhteet;
- d) kuittauksen edellytykset;
- e) maksukyvyttömyysmenettelyn vaikutukset velallisen sopimussuhteisiin;
- f) maksukyvyttömyysmenettelyn vaikutukset saatavien erillisperintään, lukuun ottamatta vireillä olevia oikeudenkäyntejä;
- g) mille saataville voidaan vaatia maksua velallisen omaisuudesta sekä maksukyvyttömyysmenettelyn alkamisen jälkeen syntyneiden saatavien asema;
- h) saatavien ilmoittaminen, todistaminen ja hyväksyminen;
- i) omaisuuden myynnistä kertyneiden varojen jakaminen, maksunsaantijärjestys sekä niiden velkojien oikeudet, jotka ovat menettelyn alkamisen jälkeen saaneet osittaisen suorituksen esinevakuuden tai kuittauksen perusteella;
- j) maksukyvyttömyysmenettelyn päättämisen edellytykset ja vaikutukset, erityisesti sovinnon osalta;
- k) velkojien oikeudet maksukyvyttömyysmenettelyn päättämisen jälkeen;
- l) vastuu maksukyvyttömyysmenettelyn kustannuksista;
- m) velkojia vahingoittavien oikeustointen mitättömyys, pätemättömyys ja peräytyminen.

5 artikla

Sivullisen esineoikeudet

1. Maksukyvyttömyysmenettelyn alkaminen ei vaikuta velkojan tai sivullisen esineoikeuteen, joka kohdistuu menettelyn alkaessa toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevaan velallisen omaisuuteen, olipa se aineellista tai aineetonta, irtainta tai kiinteää ja riippumatta siitä, onko kyseessä tietty omaisuus vai ajallisesti vaihtelevan omaisuuden muodostama kokonaisuus.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja oikeuksia ovat erityisesti:

- a) oikeus omaisuuden rahaksimuuttoon sekä oikeus saada maksu omaisuudesta tai sen tuotosta, erityisesti pantin tai kiinnityksen perusteella;
- b) yksinoikeus saatavan perimiseen, erityisesti silloin kun saatava on velan vakuutena tai siirretty vakuustarkoituksessa;
- c) oikeus vaatia omaisuuden palauttamista siltä, joka hallitsee tai käyttää omaisuutta oikeudenhaltijan tahdon vastaisesti;
- d) esineoikeudellisesti suojattu oikeus omaisuuden tuottoon.

3. Esineoikeuteen rinnastetaan rekisteriin merkitty, sivullisiin nähden tehokas oikeus saada 1 kohdassa tarkoitettu esineoikeus.

4. Mitä 1 kohdassa säädetään, ei estä vetoamasta oikeustointen mitättömyyteen tai pätemättömyyteen eikä oikeustointen peräyttämistä 4 artiklan 2 kohdan m alakohdan mukaisesti.

6 artikla

Kuittaus

1. Maksukyvyttömyysmenettelyn alkaminen ei estä velkojaa käyttämästä saatavaansa velalliselle olevan velkansa kuittaukseen, jos tällainen kuittaus on sallittu sen valtion lain mukaan, jota sovelletaan menettelyn kohteena olevan velallisen saatavaan.

2. Mitä 1 kohdassa säädetään, ei estä vetoamasta oikeustointen mitättömyyteen tai pätemättömyyteen eikä oikeustointen peräyttämistä 4 artiklan 2 kohdan m alakohdan mukaisesti.

7 artikla

Omistuksenpidätys

1. Omaisuuden ostajaa koskevan maksukyvyttömyysmenettelyn alkaminen ei vaikuta myyjän omistuksenpidätykseen perustuviin oikeuksiin, jos omaisuus maksukyvyttömyysmenettelyn alkaessa sijaitsi muussa jäsenvaltiossa kuin menettelyn aloitusvaltiossa.

2. Jos omaisuuden myyjää koskeva maksukyvyttömyysmenettely alkaa sen jälkeen, kun omaisuus on toimitettu, menettelyn alkaminen ei oikeuta purkamaan kauppaa eikä estä ostajaa saamasta omistusoikeutta kaupan kohteeseen, jos myyjä omaisuus menettelyn alkaessa sijaitsi muussa jäsenvaltiossa kuin menettelyn aloitusvaltiossa.

3. Mitä 1 ja 2 kohdassa säädetään, ei estä vetoamasta oikeustoimen mitättömyyteen tai pätemättömyyteen eikä oikeustoimen peräyttämistä 4 artiklan 2 kohdan m alakohdan mukaisesti.

8 artikla

Kiinteää omaisuutta koskeva sopimus

Maksukyvyyttömyysmenettelyn vaikutukset kiinteän omaisuuden hankkimista tai käyttöä koskevaan sopimukseen määräytyvät yksinomaan sen jäsenvaltion lain mukaan, jossa kiinteä omaisuus sijaitsee.

9 artikla

Maksujärjestelmät ja rahoitusmarkkinajärjestelyt

1. Maksukyvyyttömyysmenettelyn vaikutukset maksu- tai katteensiirtojärjestelmän taikka rahoitusmarkkinajärjestelyn osapuolen oikeuksiin ja velvollisuuksiin määräytyvät yksinomaan sen jäsenvaltion lain mukaan, jota sovelletaan kyseiseen järjestelmään tai markkinajärjestelyyn, sanotun kuitenkin rajoittamatta 5 artiklan soveltamista.

2. Mitä 1 kohdassa säädetään, ei estä vetoamasta maksun tai toimen mitättömyyteen tai pätemättömyyteen eikä oikeustoimen peräyttämistä kyseiseen maksujärjestelmään tai rahoitusmarkkinajärjestelyyn sovellettavan lain nojalla.

10 artikla

Työsopimukset

Maksukyvyyttömyysmenettelyn vaikutukset työ sopimukseen ja työsuhteeseen määräytyvät yksinomaan sen jäsenvaltion lain mukaan, jota sovelletaan kyseiseen työ sopimukseen.

11 artikla

Vaikutukset rekisteröitäviin oikeuksiin

Maksukyvyyttömyysmenettelyn vaikutukset sellaisiin velallisen oikeuksiin, jotka koskevat kiinteää omaisuutta, alusta tai ilma-alusta ja jotka on merkittävä julkiseen rekisteriin, määräytyvät sen jäsenvaltion lain mukaan, jossa rekisteriä pidetään.

12 artikla

Yhteisöpatentit ja -tavaramerkit

Tätä asetusta sovellettaessa yhteisöpatentti tai yhteisötavaramerkki taikka muu vastaava oikeus, joka on perustettu yhteisölainsäädännön mukaan, voi kuulua vain 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun menettelyn piiriin.

13 artikla

Oikeustoimen peräyttäminen

Mitä 4 artiklan 2 kohdan m alakohdassa säädetään, ei sovelleta, jos se, joka on saanut etua velkojia vahingoittavasta toimesta, osoittaa, että

- tähän oikeustoimeen sovellettava laki on muun jäsenvaltion kuin menettelyn aloitusvaltion laki, ja että
- tämän lain mukaan ei ole mitään mahdollisuutta peräyttää kyseistä oikeustointa.

14 artikla

Luovutuksensaajan suoja

Jos velallinen maksukyvyyttömyysmenettelyn alkamisen jälkeen tekee vastikkeellisen oikeustoimen, joka koskee

- kiinteää omaisuutta, tai
- julkiseen rekisteriin merkittävää alusta tai ilma-alusta, taikka
- arvo-osuutta, joka perustuu osuuden kirjaamiseen lakisääteeseen rekisteriin,

tällaisen oikeustoimen pätevyys määräytyy sen valtion lain mukaan, jossa kiinteistö sijaitsee tai jossa rekisteriä pidetään.

15 artikla

Maksukyvyyttömyysmenettelyn vaikutukset vireillä oleviin oikeudenkäynteihin

Maksukyvyyttömyysmenettelyn vaikutukset menettelyn piiriin kuuluvaa velallisen omaisuutta koskevaan vireillä olevaan oikeudenkäyntiin määräytyvät yksinomaan sen jäsenvaltion lain mukaan, jossa oikeudenkäynti on vireillä.

II LUKU

Maksukyvyyttömyysmenettelyn tunnustaminen

16 artikla

Periaate

1. Maksukyvyyttömyysmenettelyn aloittamista koskeva päätös, jonka on tehnyt 3 artiklan mukaan toimivaltainen jäsenvaltion tuomioistuin, on tunnustettava kaikissa muissa jäsenvaltioissa siitä alkaen, kun päätöstä on noudatettava menettelyn aloitusvaltiossa.

Tätä säännöstä on sovellettava myös silloin, kun velallinen oikeudellisen luonteensa vuoksi ei olisi voinut olla maksukyvyyttömyysmenettelyn kohteena toisessa jäsenvaltiossa.

2. Edellä 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun menettelyn tunnustaminen ei estä toisen jäsenvaltion tuomioistuinta aloittamasta 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä. Tällöin viimeksi mainittu menettely on sekundäärimenettely.

17 artikla

Tunnustamisen vaikutukset

1. Päätös 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun menettelyn aloittamisesta saa ilman eri muodollisuuksia muissa jäsenvaltioissa samat vaikutukset kuin sillä on menettelyn aloitusvaltion lain mukaan, jollei tämän asetuksen säännöksistä muuta johdu eikä 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä ole aloitettu tässä toisessa jäsenvaltiossa.

2. Muissa jäsenvaltioissa ei saa kieltää 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn vaikutuksia. Menettelystä johtuvia rajoituksia velkojen oikeuksiin erityisesti maksun lykkäyksen tai maksuvelvollisuudesta vapauttamisen osalta voidaan toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevaan omaisuuteen nähden kohdistaa vain niihin velkoihin, jotka ovat siihen suostuneet.

18 artikla

Selvittäjän toimivaltuudet

1. Selvittäjä, jonka 3 artiklan 1 kohdan mukaan toimivaltainen tuomioistuin on määrännyt, voi käyttää toisessa jäsenvaltiossa kaikkia niitä toimivaltuuksia, joita hänellä on menettelyn aloitusvaltion lain mukaan, niin kauan kuin siellä ei ole aloitettu toista maksukyvyyttömyysmenettelyä tai annettu toista maksukyvyyttömyysmenettelyä koskevan hakemuksen perusteella toimivaltuuksien käytön estävää turvaamista koskevaa toimenpidettä. Hän voi erityisesti siirtää velallisen omaisuutta sen sijaintivaltioista, jollei 5 tai 7 artiklasta muuta johdu.

2. Selvittäjä, jonka 3 artiklan 2 kohdan mukaan toimivaltainen tuomioistuin on määrännyt, voi esittää toisessa jäsenvaltiossa vaatimuksia oikeudenkäynnistä tai muutoin sillä perusteella, että irtainta omaisuutta on siirretty maksukyvyyttömyysmenettelyn alkamisen jälkeen menettelyn aloitusvaltiosta tähän toiseen jäsenvaltioon. Hän voi myös vaatia oikeustoimen peräyttämistä, milloin se on velkojen edun mukaista.

3. Toimivaltuuksiaan käyttäessään selvittäjän on noudatettava sen jäsenvaltion lakia, jossa hän aikoo toimia, erityisesti menettelyn piiriin kuuluvan omaisuuden rahaksimuuttoa koskevia säännöksiä. Näihin toimivaltuuksiin ei voi sisältyä pakkokeinojen käyttöä eikä oikeutta ratkaista riitaa.

19 artikla

Todistus selvittäjän määräämisestä

Selvittäjän määräys on osoitettava esittämällä oikeaksi todistettu jäljennös alkuperäisestä päätöksestä, jolla määräys on annettu, tai muulla toimivaltaisen tuomioistuimen antamalla todistuksella.

Selvittäjän määräyksestä voidaan vaatia käännös sen jäsenvaltion viralliselle kielelle, jossa selvittäjä aikoo toimia, tai jollekin sen virallisista kielistä. Muuta laillistamista tai vastaavaa muodollisuutta ei saa vaatia.

20 artikla

Suorituksen palauttaminen ja huomioon ottaminen

1. Jos velkoja 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun menettelyn alkamisen jälkeen saa millä tavalla tahansa, erityisesti ulosottoimin, täyden tai osittaisen suorituksen saatavastaan velallisen muussa jäsenvaltiossa sijaitsevasta omaisuudesta, hänen on palautettava selvittäjälle, mitä hän on saanut, jollei 5 tai 7 artiklasta muuta johdu.

2. Velkojen yhdenvertaisen kohtelun turvaamiseksi velkojalle, joka on maksukyvyyttömyysmenettelyssä saanut saatavalleen jako-osuutta, jaetaan muussa maksukyvyyttömyysmenettelyssä jako-osuutta vain, jos muut samassa etuoikeusasemassa olevat velkojat ovat siinä saaneet vastaavan jako-osuuden.

21 artikla

Kuuluttaminen

1. Selvittäjä voi vaatia, että toisessa jäsenvaltiossa julkaisetaan kuulutus maksukyvyyttömyysmenettelyn aloittamispäätöksestä ja tarvittaessa selvittäjän määräämistä koskeva päätöksestä siellä voimassa olevien julkaisemista koskevien säännösten mukaisesti. Tällaisesta kuulutuksesta on muun muassa käytävä ilmi, kenet on määrätty selvittäjäksi ja perustuuko toimivalta 3 artiklan 1 kohtaan vai 3 artiklan 2 kohtaan.

2. Jäsenvaltio, jonka alueella velkojalla on toimipaikka, voi kuitenkin säätää julkaisemisen pakolliseksi. Tällöin selvittäjän taikka sen jäsenvaltion asianomaisen viranomaisen, jossa 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu menettely on aloitettu, on huolehdittava julkaisemisesta.

22 artikla

Merkintä julkiseen rekisteriin

1. Selvittäjä voi vaatia, että 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettun menettelyn aloittamispäätöksestä on tehtävä merkintä kiinteistörekisteriin, kaupparekisteriin ja muuhun toisessa jäsenvaltiossa pidettävään rekisteriin.

2. Jäsenvaltio voi kuitenkin säätää rekisteriin merkitsemisen pakolliseksi. Tällöin selvittäjän taikka sen jäsenvaltion asianomaisen viranomaisen, jossa 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu menettely on aloitettu, on huolehdittava rekisteriin merkitsemisestä.

23 artikla

Kustannukset

Edellä 21 ja 22 artiklassa tarkoitettusta kuulutuksesta ja rekisteriin merkitsemisestä aiheutuneita kustannuksia pidetään menettelyyn liittyvinä kustannuksina.

24 artikla

Velalliselle olevan velvoitteen täyttäminen

1. Jos joku on jäsenvaltiossa täyttänyt velvoitteen velalliselle, joka on toisessa jäsenvaltiossa aloitetun maksukyvyyttömyysmenettelyn kohteena, vaikka velvoite olisi ollut täytettävä tämän maksukyvyyttömyysmenettelyn selvittäjälle, vapautuu hän velvoitteestaan, jos hän ei tiennyt menettelyn alkamisesta.

2. Jos velvoite on täytetty ennen kuin 21 artiklassa tarkoitettu kuulutus on julkaistu, katsotaan, jollei muuta näytetä, että velvoitteen täyttänyt osapuoli ei tiennyt menettelyn alkamisesta; jos sitoumus on täytetty kuulutuksen julkaisemisen jälkeen, katsotaan, jollei muuta näytetä, että hän tiesi menettelyn alkamisesta.

25 artikla

Muiden päätösten tunnustaminen ja täytäntöönpano

1. Sellaisen tuomioistuimen päätös, jonka päätös menettelyn aloittamisesta tunnustetaan 16 artiklan mukaisesti ja joka koskee maksukyvyyttömyysmenettelyn kulkua tai päättämistä taikka tuomioistuimen hyväksymää sovintoa, on niin ikään

tunnustettava ilman eri muodollisuuksia. Sellainen päätös on pantava täytäntöön tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden täytäntöönpanosta yksityisoikeuden alalla tehdyn Brysselin yleissopimuksen 31–51 artiklan mukaisesti, sellaisena kuin se on muutettuna kyseiseen yleissopimukseen liittymisestä tehdyillä yleissopimuksilla, lukuun ottamatta Brysselin yleissopimuksen 34 artiklan 2 kappaletta.

Mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, on sovellettava myös maksukyvyyttömyysmenettelystä välittömästi johtuvaan ja siihen läheisesti liittyvään päätökseen, silloinkin kun sen on antanut muu tuomioistuin.

Mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, on sovellettava vastaavasti turvaamista koskevasta toimenpiteestä tehtyyn päätökseen, joka on annettu maksukyvyyttömyysmenettelyn aloittamista koskevan hakemuksen tekemisen jälkeen.

2. Muiden kuin 1 kohdassa tarkoitettujen päätösten tunnustamisen ja täytäntöönpanon osalta noudatetaan 1 kohdassa mainitun yleissopimuksen määräyksiä, siltä osin kuin kyseinen yleissopimus koskee niitä.

3. Jäsenvaltiot eivät ole velvollisia tunnustamaan eivätkä panemaan täytäntöön sellaista 1 kohdassa tarkoitettua päätöstä, joka johtaisi henkilökohtaisen vapauden rajoittamiseen tai kirjesalaisuuden loukkaamiseen.

26 artikla⁽¹⁾

Ordre public

Jäsenvaltio voi kieltäytyä tunnustamasta toisessa jäsenvaltiossa aloitettua maksukyvyyttömyysmenettelyä tai panemasta täytäntöön menettelyn yhteydessä annettua päätöstä, milloin tunnustaminen tai täytäntöönpano olisi vastoin sen valtion oikeusjärjestyksen perusteita (ordre public), erityisesti vastoin sen peruseriaatteita tai sen valtiosäännössä turvattuja yksilön oikeuksia ja vapauksia.

III LUKU

Sekundäärimenettely

27 artikla

Aloittaminen

Jos jäsenvaltion toimivaltaisen tuomioistuimen aloittama 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu maksukyvyyttömyysmenettely tunnustetaan toisessa jäsenvaltiossa (päämenettely), voi 3 artiklan 2 kohdan mukaan toimivaltainen toisen jäsenvaltion tuomioistuin aloittaa sekundäärimenettelyn ilman, että velallisen maksukyvyyttömyyttä tutkitaan tässä toisessa valtiossa. Tällaisen menettelyn on oltava liitteessä B mainittu menettely. Menettelyn vaikutukset rajoittuvat siihen velallisen omaisuuteen, joka sijaitsee kyseisessä jäsenvaltiossa.

⁽¹⁾ Huom. Portugalin lausuma asetuksen 26 ja 37 artiklan soveltamisesta. (EYVL C 183, 30.6.2000, s. 1).

28 artikla

Sovellettava laki

Jollei tämän asetuksen määräyksistä johdu muuta, sekundäärimenettelyyn sovelletaan sen jäsenvaltion lakia, jossa sekundäärimenettely on alkanut.

29 artikla

Oikeus pyytää menettelyn aloittamista

Sekundäärimenettelyn aloittamista voi pyytää:

- a) päämenettelyn selvittäjä;
- b) jokainen muu henkilö tai viranomainen, jolla on oikeus hakea maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamista sen jäsenvaltion lain mukaan, jossa sekundäärimenettelyn aloittamista pyydetään.

30 artikla

Kustannusten ennakkomaksu

Jos sen jäsenvaltion lain mukaan, jossa sekundäärimenettelyn aloittamista on haettu, maksukyvyttömyysmenettelyn piiriin kuuluvan omaisuuden tulee riittää kattamaan kokonaan tai osin menettelystä aiheutuvat kustannukset, tuomioistuim, jossa asia on vireillä, voi vaatia, että hakijan on suoritettava ennakkomaksu näistä kustannuksista tai asetettava niistä riittävä vakuus.

31 artikla

Yhteistyö- ja tietojenantovelvollisuus

1. Jollei tietojen salassapitoa koskevista säännöksistä muuta johdu, päämenettelyn ja sekundäärimenettelyn selvittäjillä on keskinäinen tietojenantovelvollisuus. Heidän on viipymättä annettava toisilleen tieto sellaisesta seikasta, jolla voi olla merkitystä toisessa menettelyssä, ja erityisesti siitä, missä vaiheessa saatavien ilmoittaminen ja tutkiminen on, sekä myös menettelyn päättämiseen tähtäävistä toimenpiteistä.

2. Jollei näihin menettelyihin sovellettavista säännöksistä muuta johdu, päämenettelyn ja sekundäärimenettelyn selvittäjien on oltava yhteistyössä keskenään.

3. Sekundäärimenettelyn selvittäjän on annettava päämenettelyn selvittäjälle hyvissä ajoin tilaisuus tehdä ehdotuksia sekundäärimenettelyn piiriin kuuluvan omaisuuden rahaksi-muutosta tai käytöstä.

32 artikla

Velkojen oikeuksien käyttö

1. Velkoja voi ilmoittaa saatavansa päämenettelyssä ja sekundäärimenettelyssä.

2. Päämenettelyn selvittäjän ja sekundäärimenettelyn selvittäjän on ilmoitettava toisessa menettelyssä saatavat, jotka on jo ilmoitettu siinä menettelyssä, johon kyseinen selvittäjä on määrätty, jos tämä on viimeksimainitun menettelyn velkojen edun mukaista, kuitenkin siten, että velkojilla on oikeus kieltää saatavansa ilmoittaminen tai peruuttaa se, jos sovellettava laki sen sallii.

3. Päämenettelyn selvittäjällä ja sekundäärimenettelyn selvittäjällä on samanlainen oikeus kuin velkojalla osallistua toiseen menettelyyn, erityisesti velkojainkokouksiin.

33 artikla

Likvidaatiotoimenpiteiden keskeyttäminen

1. Sekundäärimenettelyn aloittaneen tuomioistuimen on päämenettelyn selvittäjän pyynnöstä määrättävä likvidaatiotoimenpiteet kokonaan tai osittain keskeytettäväksi, kuitenkin siten, että tuomioistuim voi tällöin vaatia päämenettelyn selvittäjältä tarpeellisia toimia sekundäärimenettelyn velkojen ja tiettyjen velkojaryhmien etujen turvaamiseksi. Tämä päämenettelyn selvittäjän keskeytyspyyntö voidaan hylätä vain, jos on ilmeistä, että keskeytyksellä ei ole merkitystä päämenettelyn velkojille. Likvidaation keskeytys voidaan määrätä enintään kolmeksi kuukaudeksi. Sitä voidaan jatkaa tai se voidaan uusia täksi määräajaksi.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun tuomioistuimen on peruutettava likvidaatiotoimenpiteiden keskeytys

- päämenettelyn selvittäjän pyynnöstä;
- omasta aloitteestaan, velkojan tai sekundäärimenettelyn selvittäjän pyynnöstä, jos keskeytystä ei voi enää pitää perusteltuna, erityisesti päämenettelyn tai sekundäärimenettelyn velkojen kannalta.

34 artikla

Sekundäärimenettelyn päättävät toimenpiteet

1. Milloin sekundäärimenettelyyn sovellettavan lain mukaan menettely voidaan päättää ilman likvidaatiota tervehdyttämissuunnitelman, sovinnon tai vastaavan toimenpiteen avulla, päämenettelyn selvittäjä voi ehdottaa tällaista toimenpidettä.

Sekundäärimenettely voidaan lopullisesti päättää ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettulla toimenpiteellä ainoastaan päämenettelyn selvittäjän suostumuksella tai, jollei tämän suostumusta saada, jos ehdotettu toimenpide ei loukkaa päämenettelyn velkojen taloudellisia etuja.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua, sekundäärimenettelyssä esitetystä toimenpiteestä johtuvat rajoitukset velkojen oikeuksiin, kuten maksun lykkäys tai maksuvelvollisuudesta vapautuminen, eivät ilman asianomaisten velkojen suostumusta voi koskea sitä velallisen omaisuutta, joka ei kuulu tämän menettelyn piiriin.

3. Edellä olevan 33 artiklan nojalla määrätyn likvidaatiotoimenpiteitä koskevan keskeytyksen aikana vain päämenettelyn selvittäjä, tai tämän suostumuksella velallinen, voi ehdottaa tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä sekundäärimenettelyssä. Muuta sellaista toimenpidettä koskevaa ehdotusta ei voida ottaa äänestykseen eikä vahvistaa.

35 artikla

Sekundäärimenettelyssä jäljelle jäänyt omaisuus

Jos sekundäärimenettelyn piiriin kuuluvan omaisuuden rahaksimuutolla on mahdollista maksaa kaikki siinä menettelyssä hyväksytyt saatavat, tässä menettelyssä määrätyn selvittäjän on viivytyksettä luovutettava ylijäämä päämenettelyn selvittäjälle.

36 artikla

Myöhemmin aloitettu päämenettely

Jos 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu menettely on aloitettu toisessa jäsenvaltiossa 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyn jälkeen, 31–35 artiklaa sovelletaan aiemmin aloitettuun menettelyyn siltä osin kuin se on tämän menettelyn vaihe huomioon ottaen mahdollista.

37 artikla⁽¹⁾**Aiemmin aloitetun maksukyvyyttömyysmenettelyn muuntaminen**

Päämenettelyn selvittäjä voi pyytää, että jossakin jäsenvaltiossa aiemmin aloitettu, liitteessä A mainittu menettely muunnetaan likvidaatiomenettelyksi, jos muuntaminen on päämenettelyn velkojen etujen mukaista.

Tuomioistuim, joka 3 artiklan 2 kohdan mukaan on toimivaltainen, päättää kyseisen menettelyn muuntamisesta liitteessä B mainituksi menettelyksi.

38 artikla

Turvaamista koskevat toimenpiteet

Kun 3 artiklan 1 kohdan mukaan toimivaltainen jäsenvaltion tuomioistuin on määrännyt väliaikaisen selvittäjän varmistaa velallisen omaisuuden säilymisen, tämä väliaikainen selvittäjä voi pyytää toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevan velallisen omaisuuden säilyttämiseksi ja turvaamiseksi sen valtion lain mukaisia toimenpiteitä maksukyvyyttömyysmenettelyn aloittamista koskevan hakemuksen ja menettelyn aloittamista koskevan päätöksen tekemisen väliseksi ajaksi.

IV LUKU

Tietojen antaminen velkojille ja saatavien ilmoittaminen

39 artikla

Oikeus saatavien ilmoittamiseen

Velkojalla, jolla on asuin- tai kotipaikka taikka sääntömääräinen kotipaikka muussa jäsenvaltiossa kuin menettelyn aloitusvaltiossa, mukaan lukien jäsenvaltion veroviranomaiset ja sosiaaliturvaviranomaiset, on oikeus ilmoittaa vaatimuksensa kirjallisesti maksukyvyyttömyysmenettelyssä.

40 artikla

Velvollisuus antaa tietoja velkojille

1. Kun maksukyvyyttömyysmenettely on alkanut jäsenvaltiossa, sen valtion toimivaltaisen tuomioistuimen tai tämän määräämän selvittäjän on viipymättä toimitettava tästä ilmoitus niille tunnetuille velkojille, joilla on asuinpaikka tai kotipaikka taikka sääntömääräinen kotipaikka toisessa jäsenvaltiossa.

⁽¹⁾ Huom. Portugalin lausuma asetuksen 26 ja 37 artiklan soveltamisesta (EYVL C 183, 30.6.2000, s. 1).

2. Tässä ilmoituksessa, joka on toimitettava erikseen kullekin velkojalle, on mainittava erityisesti määräajat, seuraamukset niiden laiminlyönnistä, se toimitella tai viranomaisen, joka ottaa vastaan ilmoitukset saatavista, sekä muut määrätty toimenpiteet. Siitä on käytävä ilmi myös, onko velkojan ilmoitettava saatava, joka on etuoikeutettu tai jonka vakuutena on esineoikeus.

41 artikla

Saatavaa koskevan ilmoituksen sisältö

Velkojan on toimitettava jäljennökset niistä asiakirjoista, jos sellaisia on, jotka ovat todisteena hänen saatavastaan ja ilmoitettava saatavansa laatu, saatavan syntymisen ajankohta ja määrä, vetoaako hän saatavansa osalta etuoikeuteen, esinevakuusoikeuteen tai omistuksenpidätykseen sekä mitä omaisuutta se oikeus koskee, johon hän vetoaa.

42 artikla

Kielet

1. Edellä 40 artiklassa tarkoitetut ilmoitukset on toimitettava menettelyn aloitusvaltion virallisella kielellä tai jollakin sen virallisista kielistä. Sitä varten on käytettävä lomaketta, jonka otsikkona on "Kehotus saatavan ilmoittamiseen. Noudatettavat määräajat" kaikilla Euroopan unionin toimielinten virallisilla kielillä.

2. Velkoja, jolla on asuinpaikka tai kotipaikka taikka sääntömääräinen kotipaikka muussa jäsenvaltiossa kuin menettelyn aloitusvaltiossa, voi toimittaa ilmoituksensa tämän muun valtion virallisella kielellä tai jollakin sen virallisista kielistä. Tällöin saatavaa koskevan ilmoituksen otsikkona on kuitenkin oltava "Saatavaa koskeva ilmoitus" menettelyn aloittamisvaltion virallisella kielellä tai jollakin sen virallisista kielistä. Lisäksi velkojalta voidaan vaatia käännös menettelyn aloittamisvaltion virallisella kielellä tai jollakin sen virallisista kielistä.

V LUKU

Siirtymäsäännökset ja loppusäännökset

43 artikla

Ajallinen soveltaminen

Tämän asetuksen säännöksiä sovelletaan ainoastaan niihin maksukyvyyttömyysmenettelyihin, jotka aloitetaan asetuksen tultua voimaan. Velallisen ennen tämän asetuksen voimaantuloa tekemiin oikeustoimiin sovelletaan edelleen sitä lakia, joka oli niihin niiden tekohetkellä sovellettava laki.

44 artikla

Suhde sopimuksiin

1. Voimaantulonsa jälkeen tämä asetus korvaa niiden asioiden osalta, joita se koskee, jäsenvaltioiden keskinäisissä suhteissa seuraavat kahden tai useamman jäsenvaltion väliset sopimukset:

- a) Pariisissa 8 päivänä heinäkuuta 1899 allekirjoitettu oikeus-toimivaltaa, oikeuspäätösten, välimiestuomioiden ja virallisesti vahvistettujen asiakirjojen tunnustamista ja täytäntöönpanoa koskeva Belgian ja Ranskan sopimus;
- b) Brysselissä 16 päivänä heinäkuuta 1969 allekirjoitettu konkurssia, sovintoratkaisua ja maksujen lykkäystä koskeva Belgian ja Itävallan sopimus (lisäpöytäkirjalla 13 päivänä kesäkuuta 1973 täydennettynä);
- c) Brysselissä 28 päivänä maaliskuuta 1925 allekirjoitettu Belgian ja Alankomaiden sopimus alueellisesta konkurssia koskevasta tuomioistuinten toimivallasta sekä tuomioiden, välimiestuomioiden ja virallisesti vahvistettujen asiakirjojen tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta;
- d) Wienissä 25 päivänä toukokuuta 1979 allekirjoitettu Saksan liittotasavallan ja Itävallan sopimus konkurssista ja sovintoratkaisusta;
- e) Wienissä 27 päivänä helmikuuta 1979 allekirjoitettu Ranskan ja Itävallan sopimus tuomioistuinten toimivallasta, konkurssia koskevien tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta;
- f) Roomassa 3 päivänä kesäkuuta 1930 allekirjoitettu Italian ja Ranskan sopimus siviili- ja kauppaoikeudellisten tuomioiden täytäntöönpanosta;
- g) Roomassa 12 päivänä heinäkuuta 1977 allekirjoitettu Italian ja Itävallan sopimus konkurssista ja sovintoratkaisusta;
- h) Haagissa 30 päivänä elokuuta 1962 allekirjoitettu Alankomaiden kuningaskunnan ja Saksan liittotasavallan sopimus tuomioiden sekä muiden siviili- ja kauppaoikeudellisten täytäntöönpanokelpoisten asiakirjojen keskinäisestä tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta;
- i) Brysselissä 2 päivänä toukokuuta 1934 allekirjoitettu Yhdistyneen kuningaskunnan ja Belgian sopimus ja pöytäkirja vastavuoroisesta siviili- ja kauppaoikeudellisten tuomioiden täytäntöönpanosta;
- j) Kööpenhaminassa 7 päivänä marraskuuta 1933 allekirjoitettu Tanskan, Suomen, Norjan, Ruotsin ja Islannin välinen konkurssia koskeva sopimus;
- k) Istanbulissa 5 päivänä kesäkuuta 1990 allekirjoitettu eurooppalainen yleissopimus konkurssiin liittyvistä tietyistä kansainvälisistä näkökohdista.

2. Edellä 1 kohdassa mainittuja sopimuksia sovelletaan edelleen ennen tämän asetuksen voimaantuloa aloitettujen menettelyjen osalta.

3. Tätä asetusta ei sovelleta

46 artikla

- a) jäsenvaltiossa siltä osin kuin se on ristiriidassa sellaisen sopimuksen konkurssia koskevien velvoitteiden kanssa, jonka tämä valtio on ennen tämän asetuksen voimaantuloa tehnyt yhden tai useamman kolmannen maan kanssa;
- b) Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneessä kuningaskunnassa siltä osin kuin se on ristiriidassa sellaisista konkurssia koskevista kansainyhteisön puitteissa tehdyistä sopimuksista johtuvien velvoitteiden kanssa, joita sovelletaan tämän asetuksen tullessa voimaan.

Kertomukset

Komissio esittää Euroopan parlamentille, neuvostolle ja talous- ja sosiaalikomitealle kertomuksen tämän asetuksen soveltamisesta viimeistään 1 päivänä kesäkuuta 2012 ja sen jälkeen viiden vuoden välein. Kertomukseen liitetään tarvittaessa ehdotus asetuksen mukauttamiseksi.

45 artikla

47 artikla

Liitteiden muuttaminen

Voimaantulo

Neuvosto voi määräenemmistöllä jäsenensä aloitteesta tai komission ehdotuksesta muuttaa liitteitä.

Tämä asetus tulee voimaan 31 päivänä toukokuuta 2002.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa Euroopan yhteisön perustamissopimuksen mukaisesti.

Tehty Brysselissä 29 päivänä toukokuuta 2000.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

A. COSTA

LIITE A

Maksukyvyyttömyysmenettelyt: 2 artiklan a alakohdassa tarkoitettu luettelo

BELGIË – BELGIQUE

- Het faillissement / La faillite
- Het gerechtelijk akkoord / Le concordat judiciaire
- De collective schuldenregeling / Le règlement collectif de dettes

DEUTSCHLAND

- Das Konkursverfahren
- Das gerichtliche Vergleichsverfahren
- Das Gesamtvollstreckungsverfahren
- Das Insolvenzverfahren

ΕΛΛΑΣ

- Πτώχευση
- Η ειδική εκκαθάριση
- Η προσωρινή διαχείριση εταιρίας. Η διοίκηση και η διαχείριση των πιστωτών
- Η υπαγωγή επιχείρησης υπό επίτροπο με σκοπό τη σύναψη συμβιβασμού με τους πιστωτές

ESPAÑA

- Concurso de acreedores
- Quiebra
- Suspensión de pagos

FRANCE

- Liquidation judiciaire
- Redressement judiciaire avec nomination d'un administrateur

IRELAND

- Compulsory winding up by the Court
- Bankruptcy
- The administration in bankruptcy of the estate of persons dying insolvent
- Winding-up in bankruptcy of partnerships
- Creditor's voluntary winding up (with confirmation of a Court)

- Arrangements under the control of the Court which involve the vesting of all or part of the property of the debtor in the Official Assignee for realisation and distribution

- Company examinership

ITALIA

- Fallimento
- Concordato preventivo
- Liquidazione coatta amministrativa
- Amministrazione straordinaria
- Amministrazione controllata

LUXEMBOURG

- Faillite
- Gestion contrôlée
- Concordat préventif de faillite (par abandon d'actif)
- Régime spécial de liquidation du notariat

NEDERLAND

- Het faillissement
- De surséance van betaling
- De schuldsaneringsregeling natuurlijke personen

ÖSTERREICH

- Das Konkursverfahren
- Das Ausgleichsverfahren

PORTUGAL

- O processo de falência
- Os processos especiais de recuperação de empresa, ou seja:
 - A concordata
 - A reconstituição empresarial
 - A reestruturação financeira
 - A gestão controlada

SUOMI – FINLAND

- Konkurssi/Konkurs
- Yrityssaneeraus/Företagssanering

SVERIGE

- Konkurs
- Företagsrekonstruktion

UNITED KINGDOM

- Winding up by or subject to the supervision of the court
 - Creditors' voluntary winding up (with confirmation by the court)
 - Administration
 - Voluntary arrangements under insolvency legislation
 - Bankruptcy or sequestration
-

LIITE B

Likvidaatiomenettelyt: 2 artiklan c alakohdassa tarkoitettu luettelo

BELGIË – BELGIQUE

- Het faillissement / La faillite

DEUTSCHLAND

- Das Konkursverfahren
- Das Gesamtvollstreckungsverfahren
- Das Insolvenzverfahren

ΕΛΛΑΣ

- Πτώχευση
- Η ειδική εκκαθάριση

ESPAÑA

- Concurso de acreedores
- Quiebra
- Suspensión de pagos basada en la insolvencia definitiva

FRANCE

- Liquidation judiciaire

IRELAND

- Compulsory winding up
- Bankruptcy
- The administration in bankruptcy of the estate of persons dying insolvent
- Winding-up in bankruptcy of partnerships
- Creditors' voluntary winding up (with the confirmation of a Court)

- Arrangements of the control of the Court which involve the vesting of all or part of the property of the debtor in the Official Assignee for realisation and distribution

ITALIA

- Fallimento
- Liquidazione coatta amministrativa

LUXEMBOURG

- Faillite
- Régime spécial de liquidation du notariat

NEDERLAND

- Het faillissement
- De schuldsaneringsregeling natuurlijke personen

ÖSTERREICH

- Das Konkursverfahren

PORTUGAL

- O processo de falência

SUOMI – FINLAND

- Konkurssi/Konkurs

SVERIGE

- Konkurs

UNITED KINGDOM

- Winding-up by or subject to the supervision of the court
- Creditors' voluntary winding-up (with confirmation by the court)
- Bankruptcy or sequestration

LIITE C

Selvittäjät: 2 artiklan b alakohdassa tarkoitettu luettelo

BELGIË – BELGIQUE

- De curator / Le curateur
- De commissaris inzake opschorting / Le commissaire au sursis
- De schuldbemiddelaar / Le médiateur de dettes

DEUTSCHLAND

- Konkursverwalter
- Vergleichsverwalter
- Sachwalter (nach der Vergleichsordnung)
- Verwalter
- Insolvenzverwalter
- Sachwalter (nach der Insolvenzordnung)
- Treuhänder
- Vorläufiger Insolvenzverwalter

ΕΛΛΑΣ

- Εὐνδικος
- Ο προσωρινός διαχειριστής. Η διοικούσα επιτροπή των πιστωτών
- Ο ειδικός εκκαθαριστής
- Ο επίτροπος

ESPAÑA

- Depositario-administrador
- Interventor o Interventores
- Síndicos
- Comisario

FRANCE

- Représentant des créanciers
- Mandataire liquidateur
- Administrateur judiciaire
- Commissaire à l'exécution de plan

IRELAND

- Liquidator
- Official Assignee
- Trustee in bankruptcy
- Provisional Liquidator
- Examiner

ITALIA

- Curatore
- Commissario

LUXEMBOURG

- Le curateur
- Le commissaire
- Le liquidateur
- Le conseil de gérance de la section d'assainissement du notariat

NEDERLAND

- De curator in het faillissement
- De bewindvoerder in de surséance van betaling
- De bewindvoerder in de schuldsaneringsregeling natuurlijke personen

ÖSTERREICH

- Masseverwalter
- Ausgleichsverwalter
- Sachwalter
- Treuhänder
- Besonderer Verwalter
- Vorläufiger Verwalter
- Konkursgericht

PORTUGAL

- Gestor Judicial
- Liquidatário Judicial
- Comissão de Credores

SUOMI – FINLAND

- Pesänhoitaja/Boförvaltare
- Selvittäjä/Utredare

SVERIGE

- Förvaltare
- Rekonstruktör

UNITED KINGDOM

- Liquidator
 - Supervisor of a voluntary arrangement
 - Administrator
 - Official Receiver
 - Trustee
 - Judicial factor
-

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1347/2000,**annettu 29 päivänä toukokuuta 2000,****tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta avioliittoa ja yhteisten lasten huoltoa koskevista asioista**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 61 artiklan c kohdan ja 67 artiklan 1 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽²⁾,

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽³⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Jäsenvaltiot ovat asettaneet tavoitteekseen pitää yllä ja kehittää unionia vapauteen, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuvana alueena, jossa taataan henkilöiden vapaa liikkuvuus. Tällaisen alueen asteittaista toteuttamista varten yhteisö toteuttaa muun muassa yksityisoikeudellisia asioita koskevan oikeudellisen yhteistyön alalla toimenpiteitä, jotka ovat tarpeen sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan kannalta.
- (2) Sisämarkkinoiden moitteeton toiminta edellyttää yksityisoikeuden alalla annettujen tuomioiden vapaan liikkuvuuden kehittämistä ja yksinkertaistamista.
- (3) Tämä kuuluu perustamissopimuksen 65 artiklan soveltamisalaan.
- (4) Tiettyjen toimivaltaa ja täytäntöönpanoa koskevien kansallisten sääntöjen väliset erot vaikeuttavat henkilöiden vapaata liikkuvuutta ja sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa. Tämän vuoksi on perusteltua säätää tuomioistuimen toimivaltasääntöjen yhdenmukaistamisesta avioliittoa ja lapsen huoltoa koskevista asioista ja yksinkertaistaa näin menettelyjä, joilla pyritään tuomioiden nopeaan ja välittömään tunnustamiseen ja täytäntöönpanoon.

(5) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla toteuttaa tämän asetuksen tavoitteita, vaan ne voidaan toteuttaa paremmin yhteisön tasolla perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistettujen toissijaisuusperiaatteen ja suhteellisuusperiaatteen mukaisesti. Tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.

(6) Neuvosto vahvisti 28 päivänä toukokuuta 1998 antamallaan säädöksellä ⁽⁴⁾ yleissopimuksen tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta avioliittoasioissa ja suositti, että jäsenvaltiot hyväksyvät sen valtiosääntöjensä asettamien vaatimusten mukaisesti. Olisi varmistettava yleissopimusta tehtäessä saavutettujen tulosten jatkuvuus. Sen vuoksi yleissopimuksen olennainen sisältö toistetaan pääosin tässä asetuksessa, mutta tähän asetukseen sisältyy eräitä uusia säännöksiä, joita yleissopimuksessa ei ole, jotta varmistettaisiin asetusehdotuksen tiettyjen säännösten yhdenmukaisuus tuomioistuimen toimivaltaa sekä tuomioiden tunnustamista ja täytäntöönpanoa siviili- ja kauppaoikeuden alalla koskevan välineen tiettyjen säännösten kanssa.

(7) Avioliittoasioista ja lasten huollosta annettujen tuomioiden vapaan liikkuvuuden tavoitteen saavuttamiseksi yhteisössä on tarpeen ja asianmukaista, että rajat ylittävä tuomioistuimen toimivallan ja tuomioiden tunnustaminen avioliiton purkamista ja yhteisten lasten huoltoa koskevista asioista toteutetaan yhteisön säädöksellä, joka on velvoittava ja suoraan sovellettava.

(8) Tässä asetuksessa säädettävien toimenpiteiden olisi oltava yhdenmukaisia ja yhtenäisiä, jotta henkilöiden vapaa liikkuvuus olisi mahdollisimman laajaa. Tämän vuoksi sitä olisi voitava soveltaa asetuksessa säädettyjen toimivaltaperusteiden mukaisesti myös niihin yhteisön ulkopuolisten maiden kansalaisiin, joilla on riittävän vahvat siteet jonkin jäsenvaltion alueeseen.

⁽¹⁾ EYVL C 247, 31.8.1999, s. 1.

⁽²⁾ Lausunto annettu 17. marraskuuta 1999 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽³⁾ EYVL C 368, 20.12.1999, s. 23.

⁽⁴⁾ EYVL C 221, 16.7.1998, s. 1. Samana päivänä, jolloin yleissopimus laadittiin, neuvosto merkitsi tiedoksi professori Alegría Borrásin valmisteleman yleissopimuksen selitysmuistion. Selitysmuistio on julkaistu edellä mainitun EYVL:n sivulla 27.

- (9) Tämän asetuksen soveltamisalaan olisi sisällyttävä siviili-prosessit sekä tietyissä jäsenvaltioissa avioliittoasioissa käytettävät muut kuin oikeudenkäyntimenettelyt lukuun ottamatta puhtaasti uskonnollisluonteisia menettelyjä. Tätä varten olisi tarkennettava, että ilmaisu "tuomioistuintimet" kattaa avioliittoasioissa toimivaltaiset oikeudelliset tai muut viranomaiset.
- (10) Tämän asetuksen olisi rajoitettava avioeroa, asumuseroa tai avioliiton pätemättömäksi julistamista koskeviin menettelyihin. Avioero- tai pätemättömyystuomioiden tunnustaminen koskee ainoastaan aviollisten siteiden katkaisemista eikä asetuksella ole vaikutusta esimerkiksi kysymykseen puolisoiden syyllisyydestä, avioliiton varallisuus oikeudellisiin seurauksiin tai elatusvelvollisuuteen eikä muihin asiaan mahdollisesti liittyviin kysymyksiin, vaikka ne kenties liittyvät toisiinsa.
- (11) Puolisoiden yhteisten lasten huoltoa koskevat kysymykset kuuluvat tämän asetuksen soveltamisalaan silloin kun ne liittyvät läheisesti avioeroa, asumuseroa tai avioliiton pätemättömäksi julistamista koskevaan oikeudenkäyntiin.
- (12) Hyväksytyt toimivaltaperusteet nojautuvat periaatteeseen, jonka mukaan asianosaisella on oltava todellinen side toimivaltaa käyttävään jäsenvaltioon. Päätös tiettyjen perusteiden sisällyttämisestä asetukseen perustuu siihen tosiseikkaan, että ne ovat voimassa eri jäsenvaltioiden kansallisissa oikeusjärjestelmissä ja että muut jäsenvaltiot hyväksyvät ne.
- (13) Yksi huomioon otettavista riskeistä puolisoiden yhteisten lasten suojelussa avioliiton hajotessa on, että toinen vanhemmista vie lapsen toiseen maahan. Lasten perusettaja on tästä syystä suojeltava erityisesti Haagissa 25 päivänä lokakuuta 1980 kansainvälisestä lapsikaappauksesta tehdyn yksityisoikeuden alaa koskevan yleissopimuksen mukaisesti. Näin ollen oikea asuinpaikka pysyy toimivaltaperusteena silloin, kun lapsen asuinpaikka on lapsen luvattoman poisviemisen tai palauttamatta jättämisen seurauksena tosiasiallisesti muuttunut.
- (14) Tämän asetuksen säännökset eivät estä jäsenvaltion tuomioistuinten kiireellisissä tapauksissa toteuttamasta väliaikaisia toimenpiteitä ja turvaamistoimia, jotka koskevat valtiossa oleskelevia henkilöitä tai siellä olevaa omaisuutta.
- (15) Käsitteellä 'tuomio' tarkoitetaan ainoastaan avioeroon, asumuseroon tai avioliiton pätemättömäksi julistamiseen johtaneita päätöksiä. Viralliset asiakirjat, jotka on asianmukaisesti laadittu jossakin jäsenvaltiossa ja jotka ovat siellä täytäntöönpanokelpoisia, rinnastetaan tällaisiin tuomioihin.
- (16) Jäsenvaltioiden tuomioistuinten antamien tuomioiden tunnustaminen ja täytäntöönpano perustuvat keskinäisen luottamuksen periaatteeseen. Tunnustamatta jättämisen perusteet on rajoitettu ainoastaan välttämättömpiin. Tunnustamatta jättämistä koskeviin menettelyihin olisi sisällytettävä säännöksiä, joilla varmistetaan tunnustamispyynnön vastaanottaneen jäsenvaltion oikeusjärjestyksen perusteiden noudattaminen ja turvataan puolustuksen ja asianosaisten oikeudet, mukaan lukien mahdollisesti osallisena olevan lapsen henkilökohtaiset oikeudet, ja vältetään ristiriitaisten tuomioiden tunnustaminen.
- (17) Tunnustamispyynnön vastaanottaneen valtion ei tule tutkia tuomion antaneen valtion toimivaltaa tai tuomion sisältämää asiaratkaisua.
- (18) Tietojen päivittäminen jäsenvaltion siviilisäätä koskevassa rekisterissä ei saa edellyttää erityistä menettelyä, jos ne perustuvat toisessa jäsenvaltiossa annettuun lopulliseen tuomioon.
- (19) Pohjoismaiden vuonna 1931 tekemän sopimuksen määräyksiä sovelletaan tässä asetuksessa ilmoitetuissa rajoissa.
- (20) Espanja, Italia ja Portugali ovat tehneet konkordaatit ennen kuin nämä avioliittoasiat sisällytettiin perustamis-sopimuksen alaan. On tarpeen varmistaa, että nämä jäsenvaltiot eivät rikkoisi kansainvälisiä sitoumuksiaan Pyhää istuinta kohtaan.
- (21) Jäsenvaltioilla on edelleen oikeus sopia keskenään asetuksen soveltamista koskevista käytännön toimenpiteistä, kunnes asiassa on toteutettu yhteisön toimenpiteitä.
- (22) Komission tehtävänä olisi huolehtia liitteessä I, II ja III olevien tuomioistuinten ja muutoksenhakumenettelyjä koskevien luetteloiden muuttamisesta kyseisen jäsenvaltion toimittamien tarkistusten perusteella. Liitteiden IV ja V muuttamisesta olisi päätettävä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä sovellettavasta menettelystä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁽¹⁾ mukaisesti.
- (23) Komissio tarkastelee viimeistään viiden vuoden kuluttua tämän asetuksen voimaantulosta sen soveltamista ja ehdottaa tarvittaessa siihen tehtäviä muutoksia.
- (24) Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin asemaa koskevan, Euroopan unionista tehdyn sopimukseen ja Euroopan yhteisön perustamissopimukseen liitetyn pöytäkirjan 3 artiklan mukaisesti Yhdistynyt kuningaskunta ja Irlanti ovat ilmoittaneet haluavansa osallistua tämän asetuksen antamiseen ja soveltamiseen.

(1) EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

(25) Tanskan asemaa koskevan, Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan yhteisön perustamissopimukseen liitetyn pöytäkirjan 1 ja 2 artiklan mukaisesti Tanska ei osallistu tämän asetuksen antamiseen eikä asetus siten sido Tanskaa eikä sitä sovelleta Tanskaan,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

SOVELTAMISALA

1 artikla

1. Tätä asetusta sovelletaan:

- a) avioeroa, asumuseroa ja avioliiton pätemättömäksi julistamista koskeviin yksityisoikeudellisiin oikeudenkäynteihin;
- b) puolisoiden yhteisten lasten huoltoa koskeviin yksityisoikeudellisiin oikeudenkäynteihin a alakohdassa tarkoitettujen avioliitto-oikeuden alaan kuuluvien menettelyjen yhteydessä.

2. Muut jäsenvaltiossa virallisesti tunnustetut menettelyt rinnastetaan oikeudenkäynteihin. 'Tuomioistuimella' tarkoitetaan jäsenvaltioiden kaikkia asiassa toimivaltaisia viranomaisia.

3. Tässä asetuksessa 'jäsenvaltiolla' tarkoitetaan kaikkia jäsenvaltiota lukuun ottamatta Tanskaa.

II LUKU

OIKEUDELLINEN TOIMIVALTA

1 J a k s o

Yleiset säännökset

2 artikla

Avioero, asumusero ja avioliiton pätemättömäksi julistaminen

1. Puolisoiden avioeroa, asumuseroa tai avioliiton pätemättömäksi julistamista koskevassa asiassa ovat toimivaltaisia sen jäsenvaltion tuomioistuimet,

- a) jonka alueella
 - puolisoilla on asuinpaikka, tai

– puolisoilla oli viimeinen asuinpaikka, jos toinen puolisoista asuu siellä edelleen, tai

– vastaajalla on asuinpaikka, tai

– jommallakummalla puolisoista on asuinpaikka, jos puoliset jättävät yhteisen hakemuksen, tai

– kantajalla on asuinpaikka, jos hän on asunut siellä vähintään vuoden ajan välittömästi ennen hakemuksen tekemistä, taikka

– kantajalla on asuinpaikka, jos hän on asunut siellä vähintään kuuden kuukauden ajan välittömästi ennen hakemuksen tekemistä, ja hän on joko kyseisen jäsenvaltion kansalainen tai, Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin ollessa kyseessä, hänen "kotipaikkansa" on siellä;

b) jonka kansalaisia molemmat puoliset ovat tai, Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin ollessa kyseessä, jossa on kummankin puolison "kotipaikka".

2. Tässä asetuksessa "kotipaikalla" on se merkitys, joka sillä on Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin oikeusjärjestelmissä.

3 artikla

Lapsen huolto

1. Sen jäsenvaltion tuomioistuimet, joka on 2 artiklan nojalla toimivaltainen avioeroa, asumuseroa tai avioliiton pätemättömäksi julistamista koskevissa hakemuksissa, ovat toimivaltaisia puolisoiden yhteisen lapsen huoltoa koskevassa asiassa, jos lapsen asuinpaikka on kyseisessä jäsenvaltiossa.

2. Jos lapsen asuinpaikka ei ole 1 kohdassa tarkoitettussa jäsenvaltiossa, tämän valtion tuomioistuimet ovat toimivaltaisia tällaisessa asiassa, jos lapsen asuinpaikka on jossakin jäsenvaltiossa ja

a) ainakin toinen vanhemmista on lapsen huoltaja; ja

b) näiden tuomioistuinten toimivalta on puolisoiden hyväksymä ja lapsen edun mukainen.

3. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettu toimivalta lakkaa,

a) kun avioeroa, asumuseroa tai avioliiton pätemättömäksi julistamista koskevan hakemuksen johdosta annettu hyväksyvä tai hylkäävä tuomio tulee lainvoimaiseksi; tai

- b) jos lapsen huoltoa koskeva oikeudenkäynti on vireillä edellä a alakohdassa tarkoitettuna ajankohtana, silloin kun huoltoa koskeva tuomio tulee lainvoimaiseksi; taikka
- c) kun a ja b alakohdassa tarkoitettu oikeudenkäynti päättyy muusta syystä.

4 artikla

Lapsikaappaus

Edellä 3 artiklassa tarkoitetut toimivaltaiset tuomioistuimet käyttävät toimivaltaansa Haagissa 25 päivänä lokakuuta 1980 kansainvälisestä lapsikaappauksesta tehdyn yksityisoikeuden alaa koskevan yleissopimuksen ja erityisesti sen 3 ja 16 artiklan mukaisesti.

5 artikla

Vastakanne

Tuomioistuimella, jossa oikeudenkäynti on vireillä 2–4 artiklan nojalla, on toimivalta käsitellä myös vastakanne, jos vastakanne kuuluu tämän asetuksen soveltamisalaan.

6 artikla

Asumuseron muuntaminen avioeroksi

Sillä jäsenvaltion tuomioistuimella, joka on tehnyt asumuseropäätöksen, on toimivalta myös muuntaa tämä päätös avioeroksi, jos tämän jäsenvaltion laissa niin säädetään, sanotun kuitenkin rajoittamatta 2 artiklan säännösten soveltamista.

7 artikla

2–6 artiklassa tarkoitettu yksinomainen toimivalta

Puoliso,

- a) jolla on asuinpaikka jäsenvaltion alueella,
- tai
- b) joka on jäsenvaltion kansalainen, tai, kun kyseessä on Yhdistynyt kuningaskunta ja Irlanti, puoliso, jonka ”kotipaikka” on jommankumman viimeksi mainitun jäsenvaltion alueella,

voidaan haastaa oikeuteen toisessa jäsenvaltiossa ainoastaan 2–6 artiklan mukaisesti.

8 artikla

Toimivalta muissa tapauksissa

1. Jos millään jäsenvaltion tuomioistuimella ei ole 2–6 artiklan mukaan toimivaltaa, toimivalta määräytyy kussakin jäsenvaltiossa kyseisen valtion oman lainsäädännön mukaan.

2. Jäsenvaltion kansalainen, jolla on asuinpaikka toisen jäsenvaltion alueella, voi samoin edellytyksin kuin kyseisen valtion kansalaiset turvautua siinä valtiossa sovellettaviin toimivaltasääntöihin sellaista vastaajaa vastaan, jolla ei ole asuinpaikkaa jonkin jäsenvaltion alueella ja joka ei ole jäsenvaltion kansalainen tai, Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin ollessa kyseessä, jonka ”kotipaikka” ei ole jommankumman viimeksi mainitun jäsenvaltion alueella.

2 J a k s o

Tuomioistuimen toimivallan ja menettelyn edellytysten tutkiminen

9 artikla

Toimivallan tutkiminen

Jos jäsenvaltion tuomioistuimessa nostettu kanne koskee asiaa, jossa se ei tämän asetuksen mukaan ole toimivaltainen, mutta jonka toisen jäsenvaltion tuomioistuin on tämän asetuksen mukaan toimivaltainen tutkimaan, tuomioistuimen on omasta aloitteestaan jätettävä asia tutkimatta.

10 artikla

Menettelyn edellytysten tutkiminen

1. Jos vastaaja, jonka asuinpaikka on muussa valtiossa kuin siinä jäsenvaltiossa, jossa kanne nostettiin, ei vastaa, toimivaltaisen tuomioistuimen on keskeytettävä asian käsittely, kunnes on selvitetty, että vastaajalla on ollut mahdollisuus saada tieto haastehakemuksesta tai vastaavasta asiakirjasta niin hyvissä ajoin, että hän on voinut valmistautua vastaamaan asiassa tai että kaikkiin tätä varten tarpeellisiin toimenpiteisiin on ryhdytty.

2. Oikeudenkäynti- ja muiden asiakirjojen tiedoksiannosta jäsenvaltioissa siviili- tai kauppaoikeudellisissa asioissa 29 päivänä toukokuuta 2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1348/2000⁽¹⁾ 19 artiklan säännöksiä sovelletaan tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen säännösten asemesta, jos haastehakemus tai vastaava asiakirja on toimitettava jäsenvaltiosta toiseen kyseisen asetuksen nojalla.

⁽¹⁾ Ks. tämän virallisen lehden sivu 37.

3. Kun asetuksen (EY) N:o 1348/2000 säännökset eivät ole sovellettavissa, sovelletaan oikeudenkäynti- ja muiden asiakirjojen tiedoksiantoa ulkomailla siviili- tai kauppaoikeudellisissa asioissa koskevan 15 päivänä marraskuuta 1965 tehdyn Haagin yleissopimuksen 15 artiklaa, jos haastehakemus tai vastaava asiakirja on toimitettava ulkomaille kyseisen yleissopimuksen nojalla.

3 J a k s o

Vireilläolo ja samassa yhteydessä käsiteltävät kanteet

11 artikla

1. Jos eri jäsenvaltioiden tuomioistuimissa nostetaan samojen asianosaisten välillä samaa asiaa koskevia kanteita, tuomioistuimen, jossa kanne on nostettu myöhemmin, on omasta aloitteestaan keskeytettävä asian käsittely, kunnes on ratkaistu, että tuomioistuin, jossa kanne on ensin nostettu, on toimivaltainen.

2. Jos eri jäsenvaltioiden tuomioistuimissa nostetaan samojen asianosaisten välillä eri asiaa koskevia kanteita, joissa vaaditaan avioeroa, asumuseroa tai avioliiton pätemättömäksi julistamista, tuomioistuimen, jossa kanne on myöhemmin nostettu, on omasta aloitteestaan keskeytettävä asian käsittely, kunnes on ratkaistu, onko tuomioistuin, jossa kanne on ensin nostettu, toimivaltainen.

3. Kun on ratkaistu, että se tuomioistuin, jossa kanne on ensin nostettu, on toimivaltainen, tuomioistuimen, jossa kanne on myöhemmin nostettu, on jätettävä asia tutkimatta.

Tällöin asian vireille pannut kantaja voi siirtää asian siitä tuomioistuimesta, jossa kanne on myöhemmin nostettu, siihen tuomioistuimeen, jossa kanne on ensiksi pantu vireille.

4. Tätä artiklaa sovellettaessa asian katsotaan tulleen vireille tuomioistuimessa:

- a) ajankohtana, jona haastehakemus tai vastaava asiakirja jätetään tuomioistuimeen edellyttäen, että hakija ei ole sen jälkeen jättänyt ryhtymättä häneltä edellytettyihin toimiin haasteen antamiseksi tiedoksi vastaajalle; tai
- b) jos asiakirja on annettava tiedoksi ennen sen jättämistä tuomioistuimeen, ajankohtana, jona tiedoksiannosta vastaava viranomais ottaa sen vastaan, edellyttäen, että hakija ei ole sen jälkeen jättänyt ryhtymättä häneltä edellytettyihin toimiin asiakirjan jättämiseksi tuomioistuimeen.

4 J a k s o

Väliaikaiset toimenpiteet ja turvaamistoimet

12 artikla

Tämän asetuksen säännökset eivät estä jäsenvaltion tuomioistuimia toteuttamasta kiireellisissä tapauksissa jäsenvaltion laissa säädettyjä väliaikaisia toimenpiteitä ja turvaamistoimia, jotka koskevat valtiossa oleskelevia henkilöitä tai siellä olevaa omaisuutta, myös silloin, kun toisen jäsenvaltion tuomioistuin on tämän asetuksen mukaan toimivaltainen tutkimaan pääasian.

III LUKU

TUNNUSTAMINEN JA TÄYTÄNTÖÖNPANO

13 artikla

Tuomion määritelmä

1. Tässä asetuksessa 'tuomiolla' tarkoitetaan jäsenvaltion tuomioistuimen julistamaa avioeroa, asumuseroa tai avioliiton pätemättömäksi julistamista sekä tällaisen avioliitoasian käsittelyn yhteydessä annettua puolisoiden lapsen huoltoa koskevaa ratkaisua, riippumatta siitä, kutsutaanko sitä tuomioksi, päätökseksi, täytäntöönpanomääräykseksi vai joksikin muuksi.

2. Tämän luvun säännöksiä sovelletaan myös tämän asetuksen mukaan aloitetuista menettelyistä aiheutuvien oikeudenkäyntikulujen määrän vahvistamiseen sekä tällaisia oikeudenkäyntikuluja koskevan määräyksen tai päätöksen täytäntöönpanoon.

3. Tätä asetusta sovellettaessa viralliset asiakirjat, jotka on asianmukaisesti laadittu jossakin jäsenvaltiossa ja jotka ovat siellä täytäntöönpanokelpoisia, sekä jäsenvaltion tuomioistuimessa oikeudenkäynnin aikana tehty sovinto, joka tunnustetaan ja joka on täytäntöönpanokelpoinen mainitussa jäsenvaltiossa, ovat täytäntöönpanokelpoisia samoin edellytyksin kuin 1 kohdassa tarkoitetut tuomiot.

1 J a k s o

Tunnustaminen

14 artikla

Tuomion tunnustaminen

1. Jäsenvaltiossa annettu tuomio on tunnustettava muissa jäsenvaltioissa vaatimatta minkään erityisen menettelyn noudattamista.

2. Mitään erityistä menettelyä ei vaadita siviilisäätystä koskevien jäsenvaltioiden rekistereiden päivittämiseksi toisessa jäsenvaltiossa avioeroa, asumuseroa tai avioliiton pätemättömäksi julistamista koskevan tuomion perusteella, johon kyseisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan ei saa hakea muutosta, sanotun kuitenkin rajoittamatta 3 kohdan soveltamista.

3. Jokainen, jonka etua tuomion tunnustaminen koskee, voi pyytää tämän luvun 2 ja 3 jaksossa tarkoitetussa menettelyssä vahvistettavaksi, että tuomio on tunnustettava tai jätettävä tunnustamatta.

4. Jos kysymys tuomion tunnustamisesta tulee esille jäsenvaltion tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa, asiaa käsittelevä tuomioistuin voi ratkaista tuomion tunnustamista koskevan kysymyksen.

15 artikla

Tunnustamatta jättämisen perusteet

1. Avioeroa, asumuseroa tai avioliiton pätemättömäksi julistamista koskevaa tuomiota ei tunnusteta:

- a) jos tunnustaminen on selvästi vastoin sen jäsenvaltion oikeusjärjestyksen perusteita, jossa tunnustamista pyydetään;
- b) jos tuomio on annettu poisjäänyttä vastaajaa vastaan eikä haastehakemusta tai vastaavaa asiakirjaa ole annettu vastaajalle tiedoksi niin hyvissä ajoin ja sillä tavalla, että vastaaja olisi voinut valmistautua vastaamaan asiassa, paitsi jos vastaajan katsotaan yksiselitteisesti hyväksyneen tuomion;
- c) jos tuomio on ristiriidassa sellaisen tuomion kanssa, joka on annettu oikeudenkäynnissä samojen asianosaisten välillä siinä jäsenvaltiossa, jossa tunnustamista pyydetään tai
- d) jos tuomio on ristiriidassa toisessa jäsenvaltiossa tai muussa valtiossa kuin jäsenvaltiossa samojen asianosaisten välillä aikaisemmin annetun tuomion kanssa ja tämä aikaisemmin annettu tuomio täyttää ne edellytykset, jotka ovat tarpeen sen tunnustamiseksi siinä jäsenvaltiossa, jossa tunnustamista pyydetään.

2. Puolisoiden lasten huoltoa koskevaa tuomiota, joka on annettu 13 artiklassa tarkoitetun avioliittoasian käsittelyn yhteydessä, ei tunnusteta:

- a) jos tunnustaminen on selvästi, ottaen huomioon lapsen etu, vastoin sen jäsenvaltion oikeusjärjestyksen perusteita, jossa tunnustamista pyydetään;
- b) jos tuomio on annettu, kiireellistä tilannetta lukuun ottamatta, antamatta lapselle tilaisuutta tulla kuulluksi vastoin sen jäsenvaltion oikeudenkäyntimenettelyä koskevia perusperiaatteita, jossa tunnustamista pyydetään;

c) jos tuomio on annettu pois jäänyttä henkilöä vastaan eikä haastehakemusta tai vastaavaa asiakirjaa ei ole annettu tiedoksi pois jääneelle henkilölle niin hyvissä ajoin ja sillä tavalla, että hän olisi voinut valmistautua vastaamaan asiassa, paitsi jos hänen katsotaan yksiselitteisesti hyväksyneen tuomion;

d) kenen tahansa sellaisen henkilön vaatimuksesta, jonka huoltajan asemaa tuomio loukkaa, jos tälle henkilölle ei ole varattu tilaisuutta tulla kuulluksi;

e) jos tuomio on ristiriidassa lapsen huoltoa koskevassa asiassa myöhemmin siinä jäsenvaltiossa annetun tuomion kanssa, jossa tunnustamista pyydetään; tai

f) jos tuomio on ristiriidassa sellaisessa toisessa jäsenvaltiossa tai muussa valtiossa kuin jäsenvaltiossa, jossa lapsella on asuinpaikka, lapsen huoltoa koskevassa asiassa myöhemmin annetun tuomion kanssa, siitä alkaen kun tämä myöhemmin annettu tuomio täyttää ne edellytykset, jotka ovat tarpeen sen tunnustamiseksi siinä jäsenvaltiossa, jossa tunnustamista pyydetään.

16 artikla

Kolmansien valtioiden kanssa tehdyt sopimukset

Jäsenvaltion tuomioistuin voi tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta tehdyn sopimuksen nojalla olla tunnustamatta toisessa jäsenvaltiossa annettua tuomiota silloin, kun 8 artiklassa tarkoitetussa tapauksessa tuomio on voinut perustua ainoastaan muihin kuin 2–7 artiklassa määriteltyihin toimivaltaperusteisiin.

17 artikla

Tuomion antaneen tuomioistuimen toimivallan tutkimista koskeva kielto

Tuomion antaneen jäsenvaltion tuomioistuimen toimivaltaa ei saa tutkia. Tuomioistuimen toimivaltaa koskeviin säännöksiin, joista säädetään 2–8 artiklassa, ei voida soveltaa 15 artiklan 1 kohdan a alakohdassa ja 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettua oikeusjärjestyksen perusteita koskevaa kieltäytymisperustetta.

18 artikla

Sovellettavan lainsäädännön eroavuus

Avioeroa, asumuseroa tai avioliiton pätemättömäksi julistamista koskevan tuomion tunnustamisesta ei voida kieltäytyä sillä perusteella, että sen jäsenvaltion, jossa tunnustamista pyydetään, lainsäädännössä ei sallita avioeroa, asumuseroa tai avioliiton pätemättömäksi julistamista samojen tosiseikkojen perusteella.

19 artikla

Asiaratkaisun uudelleen tutkimisen kieltäminen

Tuomiota ei saa sen sisältämän asiaratkaisun osalta ottaa missään tapauksessa uudelleen tutkittavaksi.

20 artikla

Asian käsittelyn lykkääminen

1. Jos jäsenvaltion tuomioistuimessa pyydetään toisessa jäsenvaltiossa annetun tuomion tunnustamista, tämä voi lykätä asian käsittelyn, jos tuomioon on haettu muutosta varsinaisin muutoksenhakukeinoin.

2. Jos jäsenvaltion tuomioistuimessa pyydetään Irlannissa tai Yhdistyneessä kuningaskunnassa annetun tuomion tunnustamista, tuomioistuin voi lykätä asian käsittelyn, jos tuomion täytäntöönpano on siinä jäsenvaltiossa, jossa tuomio on annettu, muutoksenhaun vuoksi lykätty.

2 J a k s o

Täytäntöönpano

21 artikla

Täytäntöönpanokelpoiset tuomiot

1. Yhteisen lapsen huollosta jäsenvaltiossa annettu tuomio, joka on siinä jäsenvaltiossa täytäntöönpanokelpoinen ja on annettu tiedoksi, on pantava täytäntöön toisessa jäsenvaltiossa, kun se asiaan osallisen hakemuksesta on siellä julistettu täytäntöönpanokelpoiseksi.

2. Yhdistyneessä kuningaskunnassa on kuitenkin sellainen tuomio pantava täytäntöön Englannissa ja Walesissa, Skotlannissa tai Pohjois-Irlannissa, kun se asiaan osallisen hakemuksesta on rekisteröity täytäntöönpanoa varten kyseisessä Yhdistyneen kuningaskunnan osassa.

22 artikla

Paikallisten tuomioistuinten toimivalta

1. Täytäntöönpanokelpoiseksi julistamista koskeva hakemus on toimitettava liitteessä I olevassa luettelossa mainittuun tuomioistuimeen.

2. Alueellisesti toimivaltainen tuomioistuin määräytyy sen henkilön asuinpaikan mukaan, jota vastaan täytäntöönpanoa haetaan, tai sen lapsen asuinpaikan mukaan, jota hakemus koskee.

Jos kumpikaan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuista paikoista ei ole sen jäsenvaltion alueella, jossa täytäntöönpanoa haetaan, alueellisesti toimivaltainen tuomioistuin määräytyy täytäntöönpanopaikan mukaan.

3. Edellä 14 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen menettelyjen osalta alueellisesti toimivaltainen tuomioistuin määräytyy sen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan, jossa tunnustamista tai tunnustamatta jättämistä koskevat menettelyt pannaan vireille.

23 artikla

Täytäntöönpanomenettely

1. Täytäntöönpanoa on haettava sen jäsenvaltion lain mukaisesti, jossa täytäntöönpanoa pyydetään.

2. Hakijan on ilmoitettava osoite tiedoksiantoja varten sen tuomioistuimen tuomiopiirin alueella, jolta täytäntöönpanoa pyydetään. Jos sen jäsenvaltion lainsäädännössä, jossa täytäntöönpanoa pyydetään, ei tunneta sellaisen paikallisen osoitteen ilmoittamista, hakijan on nimettävä oikeudenkäyntiasiamies.

3. Hakemukseen on liitettävä 32 ja 33 artiklassa tarkoitetut asiakirjat.

24 artikla

Tuomioistuimen päätös

1. Tuomioistuimen, jolle hakemus on osoitettu, on annettava päätöksensä viipymättä. Menettelyn tässä vaiheessa henkilölle, jota vastaan täytäntöönpanoa pyydetään, ei varata oikeutta tulla kuulluksi hakemuksen johdosta.

2. Hakemus voidaan hylätä ainoastaan jollakin 15, 16 ja 17 artiklassa mainitulla perusteella.

3. Tuomiota ei saa sen sisältämän asiaratkaisun osalta ottaa missään tapauksessa uudelleen tutkittavaksi.

25 artikla

Päätöksestä ilmoittaminen

Tuomioistuimen asianomaisen virkamiehen on viipymättä ilmoitettava hakijalle hakemuksen johdosta annetusta päätöksestä sen jäsenvaltion lain mukaisesti, jossa täytäntöönpanoa pyydetään.

26 artikla

Muutoksenhaku täytäntöönpanoa koskevaan päätökseen

1. Kumpikin asianosainen voi hakea muutosta hakemuksen perusteella tehtyyn päätökseen tuomion julistamisesta täytäntöönpanokelpoiseksi.

2. Hakemus on jätettävä liitteessä II olevassa luettelossa mainitulle tuomioistuimelle.

3. Muutoksenhaku on käsiteltävä kontradiktorista menettelyä koskevien säännösten mukaisesti.

4. Jos muutosta hakee se, joka on hakenut tuomion julistamista täytäntöönpanokelpoiseksi, vastapuoli on kutsuttava kuultavaksi muutoksenhakua käsittelevään tuomioistuimeen. Jos tällainen henkilö jää pois, sovelletaan 10 artiklan säännöksiä.

5. Hakemus tuomion täytäntöönpanokelpoisuudesta annetun ratkaisun muuttamiseksi on jätettävä tuomioistuimeen kuukauden kuluessa ilmoituksen tiedoksiannosta. Jos sen henkilön asuinpaikka, jota vastaan täytäntöönpanoa haetaan, on toisessa jäsenvaltiossa kuin siinä, jossa päätös täytäntöönpanokelpoisuudesta annettiin, muutoksenhakuaika on kaksi kuukautta siitä päivästä, kun päätös on annettu tiedoksi hänelle joko henkilökohtaisesti tai hänen asunnollaan. Tätä määräaikaa ei voida pidentää välimatkan perusteella.

27 artikla

Muutoksenhakutuomioistuimet ja muutoksenhakukeinot

Muutoksenhakemuksen johdosta annettuun päätökseen saa hakea muutosta ainoastaan liitteessä III tarkoitettuja menettelyjä käyttäen.

28 artikla

Asian käsittelyn keskeyttäminen

1. Tuomioistuin, jolta muutosta on haettu 26 tai 27 artiklan mukaisesti, voi sen pyynnöstä, jota vastaan täytäntöönpanoa haetaan, keskeyttää asian käsittelyn, jos tuomioon on siinä jäsenvaltiossa, jossa tuomio on annettu, haettu muutosta varsinaisin muutoksenhakukeinoin tai jos sellaisen muutoksenhakukeinon käyttämiseksi säädetty aika ei ole vielä kulunut umpeen. Viimeksi mainitussa tapauksessa tuomioistuin voi määrätä ajan, jonka kuluessa muutosta on haettava.

2. Jos tuomio on annettu Irlannissa tai Yhdistyneessä kuningaskunnassa, on jokaista siinä jäsenvaltiossa, jossa tuomio on annettu, käytettävissä olevaa muutoksenhakukeinoa pidettävä ensimmäisessä kohdassa tarkoitettuna varsinaisena muutoksenhakukeinona.

29 artikla

Osittainen täytäntöönpano

1. Jos tuomiolla on ratkaistu useampia vaatimuksia ja jos täytäntöönpanoa ei voida sallia kaikkien vaatimusten osalta, tuomioistuimen on sallittava täytäntöönpano yhden tai useamman vaatimuksen osalta.

2. Hakija voi pyytää tuomion osittaista täytäntöönpanoa.

30 artikla

Oikeusapu

Jos siinä jäsenvaltiossa, jossa tuomio on annettu, täytäntöönpanon hakijalle on myönnetty kokonaan tai osittain maksuton oikeusapu tai vapautus kulujen tai maksujen suorittamisesta, on hänelle myös 22–25 artiklassa tarkoitettussa menettelyssä myönnettävä maksuton oikeusapu tai vapautus kulujen tai maksujen suorittamisesta niin laajalti kuin se on mahdollista sen jäsenvaltion lain mukaan, jolle pyyntö on osoitettu.

31 artikla

Vakuus, takuu tai talletus

Asianosaiselta, joka jäsenvaltiossa pyytää toisessa jäsenvaltiossa annetun tuomion täytäntöönpanoa, ei saa vaatia vakuutusta, takuuta, talletusta tai muuta senkaltaista suoritusta seuraavien perustein:

- a) hänellä ei ole asuinpaikkaa siinä jäsenvaltiossa, jossa täytäntöönpanoa haetaan; tai
- b) hän joko on ulkomaalainen tai, Yhdistyneen kuningaskunnan tai Irlannin ollessa kyseessä, hänellä ei ole ”kotipaikkaa” kummassakaan mainituista jäsenvaltioista.

3 J a k s o

35 artikla

Yhteiset säännökset

32 artikla

Asiakirjat

1. Asianosaisen, joka vaatii tuomion tunnustamista tai sen tunnustamatta jättämistä tai hakee tuomion julistamista täytäntöönpanokelpoiseksi on annettava

a) tuomiosta sellainen jäljennös, joka täyttää tarvittavat vaatimukset sen aitouden toteamiseksi; ja

b) 33 artiklassa tarkoitettu todistus.

2. Jos tuomio on annettu pois jäänyttä asianosaista vastaan, asianosaisen, joka vaatii tuomion tunnustamista tai hakee tuomion julistamista täytäntöönpanokelpoiseksi, on lisäksi toimitettava

a) alkuperäisenä tai oikeaksi todistettuna jäljennöksenä asiakirja, josta ilmenee, että haastehakemus tai vastaava asiakirja on annettu pois jääneelle asianosaiselle tiedoksi; tai

b) asiakirja, josta ilmenee, että vastaaja on yksiselitteisesti hyväksynyt tuomion.

33 artikla

Muut asiakirjat

Sen jäsenvaltion toimivaltaisen tuomioistuimen tai viranomaisen, jossa tuomio on annettu, on annettava asiaan osallisen pyynnöstä todistus käyttäen liitteessä IV (tuomiot avioliittoa koskevista asioista) tai liitteessä V (tuomiot lasten huoltoa koskevista asioista) esitettyä vakiolomaketta.

34 artikla

Asiakirjojen puuttuminen

1. Jollei 32 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tai 2 kohdassa tarkoitettuja asiakirjoja ole annettu, tuomioistuin voi asettaa asiakirjojen antamiselle määräajan tai hyväksyä sanotuissa kohdissa tarkoitettuja asiakirjoja vastaavia muita asiakirjoja tai, jos se pitää asiaa riittävästi selvitettyinä, vapauttaa asiakirjan antamisvelvollisuudesta.

2. Tuomioistuimen vaatimuksesta asiakirjoista on annettava käännös. Käännöksen on oltava sellaisen henkilön oikeaksi todistama, jolla on siihen jossakin jäsenvaltiossa kelpoisuus.

Laillistaminen tai vastaava muodollisuus

Edellä 32 ja 33 artiklassa sekä 34 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen asiakirjojen samoin kuin asianajovaltakirjan osalta ei saa vaatia laillistamista tai vastaavaa muodollisuutta.

IV LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

36 artikla

Suhde muihin välineisiin

1. Jollei 38 ja 42 artiklassa ja tämän artiklan 2 kohdassa toisin säädetä, tämä asetust korvaa jäsenvaltioiden osalta sen voimaan tullessa voimassa olevat yleissopimukset, jotka on tehty kahden tai useamman jäsenvaltion välillä ja jotka koskevat tällä asetuksella säänneltyjä asioita.

2. a) Ruotsi ja Suomi voivat ilmoittaa, että avioliittoa, lapseksiottamista ja holhousta koskevia kansainvälis-yksityisoikeudellisia määräyksiä sisältävää Suomen, Islannin, Norjan, Ruotsin ja Tanskan kesken 6 päivänä helmikuuta 1931 tehtyä sopimusta sekä siihen liittyvää lisäpöytäkirjaa sovelletaan kokonaisuudessaan tai osittain näiden valtioiden keskinäisissä suhteissa tämän asetuksen säännösten sijasta. Kyseiset ilmoitukset julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* ja liitetään tähän asetukseen. Mainitut jäsenvaltiot voivat peruuttaa nämä ilmoituksensa kokonaisuudessaan tai osittain milloin tahansa ⁽¹⁾

b) Euroopan unionin kansalaisten kansallisuudesta riippumattoman, tasa-arvoisen kohtelun periaatetta on noudatettava.

c) Kaikki a alakohdassa tarkoitettujen jäsenvaltioiden väliset sopimukset, jotka koskevat tämän asetuksen piiriin kuuluvia asioita, voidaan tulevaisuudessa tehdä vain, jos niissä olevat toimivaltaperusteet ovat tämän asetuksen mukaiset.

d) Tuomiot, jotka on annettu a alakohdassa tarkoitettua ilmoituksen antaneessa Pohjoismaassa tämän asetuksen II luvun säännöistä vastaavan toimivaltamääräyksen nojalla, tunnustetaan ja pannaan täytäntöön muissa jäsenvaltioissa III luvun säännösten mukaisesti.

⁽¹⁾ Kyseiset jäsenvaltiot eivät ole antaneet tällaista ilmoitusta asetuksen antamiseen mennessä.

3. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle
- jäljennös 2 kohdan a ja c alakohdassa tarkoitetuista sopimuksista ja niiden täytäntöönpanoa koskevasta yhdenmukaisesta lainsäädännöstä; ja
 - tieto tällaisten sopimusten tai yhdenmukaisen lainsäädännön irtisanomisesta tai niihin tehdyistä muutoksista.

37 artikla

Suhde tiettyihin monenvälisiin yleissopimuksiin

Jäsenvaltioiden suhteissa tällä asetuksella on etusija suhteessa seuraaviin yleissopimuksiin niiltä osin, kuin ne koskevat tällä asetuksella säänneltyjä asioita:

- alaikäisten suojelun suhteen toimivaltaisista viranomaisista ja sovellettavasta lainsäädännöstä 5 päivänä lokakuuta 1961 tehty Haagin yleissopimus,
- avioliittojen pätevyyttä koskevien päätösten tunnustamisesta 8 päivänä syyskuuta 1967 tehty Luxemburgin yleissopimus,
- avioerojen ja asumuserojen tunnustamisesta 1 päivänä kesäkuuta 1970 tehty Haagin yleissopimus,
- lasten huoltoa koskevien päätösten tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta ja lasten palauttamisesta 20 päivänä toukokuuta 1980 tehty eurooppalainen yleissopimus,
- toimivallasta, sovellettavasta lainsäädännöstä, tunnustamisesta, täytäntöönpanosta ja yhteistyöstä lasten huoltoa ja lastensuojelutoimenpiteitä koskevissa asioissa 19 päivänä lokakuuta 1996 tehty Haagin yleissopimus, edellyttäen, että lapsen asuinpaikka on jossakin jäsenvaltiossa.

38 artikla

Voimassaolo

1. Edellä 36 artiklan 1 kohdassa ja 37 artiklassa mainitut sopimukset ja yleissopimukset ovat edelleen voimassa niissä asioissa, joissa tätä asetusta ei sovelleta.

2. Ne ovat edelleen voimassa myös niiden tuomioiden osalta, jotka on annettu, ja niiden virallisten asiakirjojen osalta, jotka on laadittu ennen tämän asetuksen voimaantuloa.

39 artikla

Jäsenvaltioiden väliset sopimukset

1. Kaksi jäsenvaltiota tai useammat jäsenvaltiot voivat tehdä keskenään sopimuksia tai järjestelyjä, joiden tavoitteena on täydentää tätä asetusta tai helpottaa sen soveltamista.

Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle:

- jäljennös kyseisistä sopimusluonnoksista; ja
- tieto näiden sopimusten irtisanomisesta tai muuttamisesta.

2. Nämä sopimukset tai järjestelyt eivät voi missään olosuhteissa poiketa II ja III luvun säännöksistä.

40 artikla

Pyhän istuimen kanssa tehdyt sopimukset

1. Tämä asetus ei rajoita Vatikaanissa 7 päivänä toukokuuta 1940 allekirjoitetun Pyhän istuimen ja Portugalin välillä tehdyn kansainvälisen sopimuksen (konkordaatti) soveltamista.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun sopimuksen mukaisesti tehty päätös avioliiton mitättömäksi julistamisesta tunnustetaan jäsenvaltioissa III luvussa säädetyin edellytyksin.

3. Mitä 1 ja 2 kohdassa säädetään, sovelletaan myös seuraaviin Pyhän istuimen kanssa tehtyihin kansainvälisiin sopimuksiin (konkordaatteihin):

- Italian tasavallan ja Pyhän istuimen välillä 11 päivänä helmikuuta 1929 tehty *concordato lateranense*, sellaisena kuin se on muutettuna Roomassa 18 päivänä helmikuuta 1984 allekirjoitetulla sopimuksella ja sen lisäpöytäkirjalla;
- Pyhän istuimen ja Espanjan välillä oikeusasioista 3 päivänä tammikuuta 1979 tehty sopimus.

4. Italia ja Espanja saavat soveltaa 2 kohdassa tarkoitettujen päätösten tunnustamiseen samoja menettelyjä ja tarkastuksia kuin kirkollisten tuomioistuinten 3 kohdassa tarkoitettujen Pyhän istuimen kanssa tehtyjen kansainvälisten sopimusten mukaisesti antamiin päätöksiin

5. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle:

- jäljennös 1 ja 3 kohdassa tarkoitetuista sopimuksista;
- tieto sopimusten irtisanomisesta tai muuttamisesta.

41 artikla

Jäsenvaltiot, joissa on kaksi tai useampia oikeusjärjestelmiä

Sellaisissa jäsenvaltioissa, joissa on kaksi oikeusjärjestelmää tai säännöstöä tai useita oikeusjärjestelmiä tai säännöstöjä, joita sovelletaan sen eri alueilla tämän asetuksen soveltamisalaan liittyvissä asioissa:

- viittausta asuinpaikkaan tässä jäsenvaltiossa tarkoitetaan viittausta asuinpaikkaan alueella;

- b) viittauksella kansallisuuteen tai Yhdistyneen kuningaskunnan ollessa kyseessä, "kotipaikkaan", tarkoitetaan viittausta jäsenvaltion lainsäädännössä määrättyyn alueeseen;
- c) viittauksella jäsenvaltioon, jonka viranomaisen käsiteltäväksi on saatettu avioero tai asumusero tai avioliiton pätemättömäksi julistamista koskeva hakemus, tarkoitetaan viittausta alueeseen, jonka viranomaisen käsiteltävänä tällainen hakemus on;
- d) viittauksella jäsenvaltion sääntöihin tarkoitetaan viittausta sen alueen sääntöihin, jossa toimivaltaan, tunnustamiseen tai täytäntöönpanoon vedotaan.

V LUKU

SIIRTYMÄSÄÄNNÖKSET

42 artikla

1. Tämän asetuksen säännöksiä sovelletaan ainoastaan sellaisiin oikeudenkäynteihin, jotka on pantu vireille, sellaisiin virallisiin asiakirjoihin, jotka on laadittu ja sellaisiin sovintoihin, jotka tuomioistuim on hyväksynyt asian käsittelyn aikana sen jälkeen, kun tämä asetus on tullut voimaan.

2. Tuomiot, jotka on annettu sen jälkeen, kun tämä asetus on tullut voimaan, ja jotka on annettu ennen tämän asetuksen voimaantuloa vireille pannuissa asioissa, tunnustetaan ja pannaan kuitenkin täytäntöön III luvun säännösten mukaisesti, jos sovelletut toimivaltasäännökset vastaavat joko tämän asetuksen II luvun säännöksiä tai sellaisen yleissopimuksen määräyksiä, joka asian tullessa vireille oli voimassa kyseisten jäsenvaltioiden välillä.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa Euroopan yhteisön perustamissopimuksen mukaisesti.

Tehty Brysselissä 29 päivänä toukokuuta 2000.

VI LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

43 artikla

Uudelleentarkastelu

Viimeistään 1 päivänä maaliskuuta 2006 komissio esittää Euroopan parlamentille, neuvostolle ja talous- ja sosiaalikomitealle kertomuksen tämän asetuksen ja erityisesti sen 36 ja 39 artiklan sekä 40 artiklan 2 kohdan soveltamisesta. Tähän kertomukseen liitetään tarvittaessa ehdotuksia asetuksen muuttamiseksi.

44 artikla

Tuomioistuimia ja muutoksenhakumenettelyjä koskevien luetteloiden muuttaminen

1. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle tekstit, joilla muutetaan liitteessä I, II ja III olevia tuomioistuinten ja muutoksenhakumenettelyjen luetteloita. Komissio tekee kyseisiin liitteisiin ilmoituksen mukaiset muutokset.

2. Liitteessä IV ja V olevien vakiolomakkeiden ajantasaistaminen tai niihin tehtävät tekniset muutokset hyväksytään 45 artiklan 2 kohdan mukaista neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen.

45 artikla

1. Komissiota avustaa komitea.
2. Jos tähän kohtaan viitataan sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 3 ja 7 artiklaa.
3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

46 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 2001.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

A. COSTA

LIITE I

Pyynnöt, joista säädetään 22 artiklassa, toimitetaan seuraaville tuomioistuimille tai toimivaltaisille viranomaisille:

- Belgiassa "tribunal de première instance", "Rechtbank van eerste aanleg", "erstinstanzliche Gericht",
 - Saksassa
 - "Kammergerichtin" alueella (Berliini) "Familiengericht Pankow/Weißensee",
 - muissa "Oberlandesgerichtien" alueella "Familiengericht", joka on asianomaisen "Oberlandesgerichtin" yhteydessä,
 - Kreikassa "Μονομελές Πρωτοδικείο",
 - Espanjassa "Juzgado de Primera Instancia",
 - Ranskassa "tribunal de grande instance" puheenjohtaja,
 - Irlannissa "High Court",
 - Italiassa "Corte d'appello",
 - Luxemburgissa "Tribunal d'arrondissement'in" puheenjohtaja,
 - Alankomaissa "Arrondissementsrechtbankin" puheenjohtaja,
 - Itävallassa "Bezirksgericht",
 - Portugalissa "Tribunal de Comarca" tai Tribunal de Família,
 - Suomessa "käräjäoikeus"/"tingsrätt",
 - Ruotsissa "Svea hovrätt",
 - Yhdistyneessä kuningaskunnassa:
 - a) Englannissa ja Walesissa "High Court of Justice";
 - b) Skotlannissa "Court of Session";
 - c) Pohjois-Irlannissa "High Court of Justice";
 - d) Gibraltarissa "Supreme Court".
-

LIITE II

Muutoksenhaku, josta säädetään 26 artiklassa, toimitetaan jollekin seuraavista tuomioistuimista:

- Belgiassa
 - a) henkilö, joka hakee tuomion julistamista täytäntöönpanokelpoiseksi, voi jättää hakemuksensa seuraavaan tuomioistuimeen: "Cour d'appel" tai "hof van beroep";
 - b) henkilö, jota vastaan täytäntöönpanoa haetaan, voi vastustaa hakemusta seuraavassa tuomioistuimessa: "tribunal de première instance" / "rechtbank van eerste aanleg" / "erstinstanzliche Gericht",
 - Saksassa "Oberlandesgericht",
 - Kreikassa "Εφετείο",
 - Espanjassa "Audiencia Provincial",
 - Ranskassa "Cour d'appel",
 - Irlannissa "High Court",
 - Italiassa "Corte d'appello",
 - Luxemburgissa "Cour d'appel",
 - Alankomaissa
 - a) jos muutosta hakee hakija tai vastaaja, joka on vastannut: "Gerechtshof";
 - b) jos muutosta hakee vastaaja, joka on saanut luvan olla poissa oikeudenkäynnistä: "arrondissementsrechtbank",
 - Itävallassa "Bezirksgericht",
 - Portugalissa "Tribunal de Relação",
 - Suomessa "hovioikeus" / "hovrätt",
 - Ruotsissa "Svea hovrätt",
 - Yhdistyneessä kuningaskunnassa:
 - a) Englannissa ja Walesissa "High Court of Justice";
 - b) Skotlannissa "Court of Session";
 - c) Pohjois-Irlannissa "High Court of Justice";
 - d) Gibraltarissa "Court of Appeal".
-

LIITE III

Muutoksia, joista säädetään 27 artiklassa, voidaan hakea ainoastaan:

- Belgiassa, Kreikassa, Espanjassa, Ranskassa, Italiassa, Luxemburgissa ja Alankomaissa kassaatiovalituksella,
 - Saksassa "Rechtsbeschwerdellä",
 - Irlannissa oikeuskysymykseen rajoittuvalla valituksella Supreme Courtilta (appeal on a point of law to the Supreme Court)
 - Itävallassa "Revisionsrekursilla",
 - Portugalissa "recurso restrito à matéria de direito",
 - Suomessa "valittamalla korkeimmalta oikeudelta" / "genom besvär hos högsta domstolen",
 - Ruotsissa valittamalla "högsta domstolenilta".
 - Yhdistyneessä kuningaskunnassa ainoastaan oikeuskysymykseen rajoittuvalla muutoksenhaulla (appeal on a point of law)
-

LIITE IV

Todistus tuomioista avioliittoa koskevissa asioissa (33 artikla)

1. Maa, jossa tuomio on annettu _____
2. Todistuksen antava tuomioistuin tai viranomainen
 - 2.1 Nimi _____
 - 2.2 Osoite _____
 - 2.3 Puhelin/Telekopio/Sähköpostiosoite _____
3. Avioliitto
 - 3.1 Aviovaimo
 - 3.1.1 Täydellinen nimi _____
 - 3.1.2 Syntymämaa ja -paikka _____
 - 3.1.3 Syntymäaika _____
 - 3.2 Aviomies
 - 3.2.1 Täydellinen nimi _____
 - 3.2.2 Syntymämaa ja -paikka _____
 - 3.2.3 Syntymäaika _____
 - 3.3 Avioliiton solmimismaa, -paikka (jos tiedossa) ja -päivämäärä
 - 3.3.1 Avioliiton solmimismaa _____
 - 3.3.2 Avioliiton solmimispaikka (jos tiedossa) _____
 - 3.3.3 Avioliiton solmispäivämäärä _____
4. Tuomion antanut tuomioistuin
 - 4.1 Tuomioistuimen nimi _____
 - 4.2 Tuomioistuimen sijaintipaikka _____
5. Tuomio
 - 5.1 Päivämäärä _____

5.2 Viitenumero _____

5.3 Tuomion laji

5.3.1 Avioero ☐

5.3.2 Avioliiton pätemättömäksi julistaminen ☐

5.3.3 Asumusero ☐

5.4 Annettiinko tuomio vastaajan poissa ollessa?

5.4.1 Ei ☐

5.4.2 Kyllä ⁽¹⁾ ☐

6. Niiden asianosaisten nimet, joille on myönnetty oikeusapua _____

7. Voidaanko tuomioon vielä hakea muutosta sen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti, jossa tuomio on annettu?

7.1 Ei ☐

7.2 Kyllä ☐

8. Oikeusvaikutusten alkamispäivämäärä siinä jäsenvaltiossa, jossa tuomio on annettu

8.1 Avioero _____

8.2 Asumusero _____

Tehty... ssa/ssä,... päivänä... kuuta...

Allekirjoitus ja/tai leima

⁽¹⁾ 32 artiklan 2 kohdassa tarkoitettut asiakirjat on liitettävä mukaan.

LIITE V

Todistus tuomioista lasten huoltoa koskevissa asioissa (33 artikla)

1. Maa, jossa tuomio on annettu _____
2. Todistuksen antava tuomioistuin tai viranomainen
 - 2.1 Nimi _____
 - 2.2 Osoite _____
 - 2.3 Puhelin/Telekopio/Sähköposti _____
3. Vanhemmat
 - 3.1 Äiti
 - 3.1.1 Täydellinen nimi _____
 - 3.1.2 Syntymäaika ja -paikka _____
 - 3.2 Isä
 - 3.2.1 Täydellinen nimi _____
 - 3.2.2 Syntymäaika ja -paikka _____
4. Tuomion antanut tuomioistuin
 - 4.1 Tuomioistuimen nimi _____
 - 4.2 Tuomioistuimen sijaintipaikka _____
5. Tuomio
 - 5.1 Päivämäärä _____
 - 5.2 Viitenumero _____
 - 5.3 Annettiinko tuomio vastaajan poissa ollessa?
 - 5.3.1 Ei ☐
 - 5.3.2 Kyllä ⁽¹⁾ ☐

⁽¹⁾ 32 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut asiakirjat on liitettävä mukaan.

6. Lapset, joita tuomio koskee ⁽¹⁾

6.1 Täydellinen nimi ja syntymäaika _____

6.2 Täydellinen nimi ja syntymäaika _____

6.3 Täydellinen nimi ja syntymäaika _____

6.4 Täydellinen nimi ja syntymäaika _____

7. Niiden asianosaisten nimet, joille on myönnetty oikeusapua _____

8. Täytäntöönpanokelpoisuutta ja tiedoksiantoa koskeva ilmoitus

8.1 Voidaanko tuomio panna täytäntöön tuomion antaneen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti?

8.1.1 Kyllä ☐8.1.2 Ei ☐

8.2 Onko tuomio annettu tiedoksi sille asianosaiselle, jota vastaan täytäntöönpanoa on haettu?

8.2.1 Kyllä ☐

8.2.1.1 Asianosaisen täydellinen nimi _____

8.2.1.2 Tiedoksiantopäivä _____

8.2.2 Ei ☐

Tehty... ssa/ssä,... päivänä... kuuta...

Allekirjoitus ja/tai leima

⁽¹⁾ Jos tuomio koskee useampaa kuin neljää lasta, käytetään lisäksi toista lomaketta.

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1348/2000,

annettu 29 päivänä toukokuuta 2000,

oikeudenkäynti- ja muiden asiakirjojen tiedoksiannosta jäsenvaltioissa siviili- tai kauppaoikeudellisissa asioissa

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 61 artiklan c alakohdan ja 67 artiklan 1 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽²⁾,

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽³⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Euroopan unioni on asettanut tavoitteekseen pitää yllä ja kehittää unionia vapauteen, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuvana alueena, jossa taataan henkilöiden vapaa liikkuvuus. Tällaisen alueen asteittaista toteuttamista varten yhteisö toteuttaa muun muassa yksityisoikeudellisia asioita koskevan oikeudellisen yhteistyön alalla toimenpiteitä, jotka ovat tarpeen sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan kannalta.
- (2) Sisämarkkinoiden moitteeton toiminta edellyttää siviili- tai kauppaoikeudellisissa asioissa jäsenvaltioiden välillä lähetettävien oikeudenkäynti- ja muiden asiakirjojen tiedoksiannon parantamista ja nopeuttamista.
- (3) Tämä kuuluu perustamissopimuksen 65 artiklan soveltamisalaan.
- (4) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla toteuttaa tämän asetuksen tavoitteita vaan ne voidaan siten paremmin toteuttaa yhteisön tasolla, perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistettujen toissijaisuusperiaatteen ja suhteellisuusperiaatteen mukaisesti. Tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi.
- (5) Neuvosto vahvisti 26 päivänä toukokuuta 1997 antamallaan säädöksellä ⁽⁴⁾ yleissopimuksen oikeudenkäynti- ja

muiden asiakirjojen tiedoksiannosta Euroopan unionin jäsenvaltioissa siviili- tai kauppaoikeudellisissa asioissa ja suositti, että jäsenvaltiot hyväksyvät sen valtiosääntöjensä asettamien vaatimusten mukaisesti. Kyseinen yleissopimus ei ole tullut voimaan. Olisi varmistettava yleissopimusta tehtäessä saavutettujen tulosten jatkuvuus. Sen vuoksi yleissopimuksen sisältö toistetaan olennaisilta osiltaan tässä asetuksessa.

- (6) Yksityisoikeudellisia asioita koskevien tuomioistuinmenettelyjen tehokkuus ja nopeus edellyttää, että oikeudenkäynti- ja muita asiakirjoja voidaan lähettää suoraan jäsenvaltioiden nimeämien paikallisten yksiköiden välillä. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin ilmoittaa aikomuksestaan nimetä ainoastaan yksi lähettävä tai vastaanottava viranomainen tai yksi viranomainen suorittamaan molempia tehtäviä viiden vuoden ajaksi; nimeäminen voidaan kuitenkin uusia joka viides vuosi.
- (7) Nopean tiedoksiannon tavoite oikeuttaa käyttämään mitä tahansa asianmukaisia keinoja edellyttäen, että tiettyjä, saadun asiakirjan luettavuuteen ja tarkkuuteen liittyviä edellytyksiä noudatetaan. Asiakirjojen siirron varmuus edellyttää, että asiakirjan mukana lähetetään lomake, joka on täytettävä sen maan kielellä, jossa tiedoksianto on tapahtunut, tai jollakin toisella kielellä, jonka vastaanottava valtio on ilmoittanut hyväksyvänsä.
- (8) Asetuksen tehokkuuden varmistamiseksi mahdollisuus kieltäytyä asiakirjojen tiedoksiannosta rajoitetaan poikkeuksellisiin tilanteisiin.
- (9) Lähetyksen nopeus edellyttää, että asiakirja on annettava tiedoksi sen vastaanottamista seuraavien päivien aikana. Jos tiedoksianto ei ole kuitenkaan voitu toimittaa yhden kuukauden kuluessa, vastaanottavan viranomaisen on tarpeen ilmoittaa asiasta lähettävälle viranomaiselle. Kyseisen määräajan päättymisen ei merkitse, että pyyntö on palautettava lähettävälle viranomaiselle, jos tiedoksianto ilmeisesti voidaan toimittaa kohtuullisessa ajassa.

(1) EYVL C 247 E, 31.8.1999, s. 11.

(2) Lausunto annettu 17. marraskuuta 1999 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

(3) EYVL C 368, 20.12.1999, s. 47.

(4) EYVL C 261, 27.8.1997, s. 1. Samana päivänä, jolloin yleissopimus tehtiin, neuvosto merkitsi tiedoksi yleissopimuksesta laaditun selitysmuistion, joka on kyseisen EYVL:n sivulla 26.

- (10) Vastaanottajan etujen turvaamiseksi tiedoksianto olisi tehtävä asiakirjan tiedoksiantopaikan virallisella kielellä tai jollakin sen virallisista kielistä taikka muulla sellaisella lähettävän jäsenvaltion kielellä, jota vastaanottaja ymmärtää.
- (11) Koska eri jäsenvaltioissa sovellettavat menettelysäännöt eroavat toisistaan, tiedoksiantopäiväksi katsottu päivä vaihtelee jäsenvaltiosta toiseen. Tällaisissa tilanteissa, ottaen huomioon vaikeudet, joita saattaa aiheutua, tässä asetuksessa olisi säädettävä järjestelmästä, jonka mukaan tiedoksiantopäivämäärä määräytyy vastaanottavan jäsenvaltion lainsäädännön mukaan. Jos asiakirja on annettava tiedoksi määrättyssä ajassa pyynnön lähettäneessä jäsenvaltiossa vireille pantavaa tai vireillä olevaa oikeudenkäyntiä varten, määräytyy hakijaan nähden noudatettava tiedoksiantopäivä kuitenkin pyynnön lähettäneen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin perustellusta syystä poiketa edellä mainituista säännöksistä viiden vuoden siirtymäkauden ajan. Jäsenvaltiot voivat uusia poikkeuksen voimassaolon joka viides vuosi oikeusjärjestelmäänsä liittyvistä syistä.
- (12) Tällä asetuksella on etusija suhteessa sen soveltamisalaa koskeviin jäsenvaltioiden tekemiin kahden- tai monenvälisiin sopimuksiin tai järjestelyihin, erityisesti tuomioiden täytäntöönpanoa yksityisoikeuden alalla koskevaan vuoden 1968 Brysselin yleissopimukseen⁽¹⁾ liitettyyn pöytäkirjaan ja oikeudenkäynti- ja muiden asiakirjojen tiedoksiantoa ulkomailla siviili- tai kauppaoikeudellisissa asioissa koskevaan 15 päivänä marraskuuta 1965 tehtyyn Haagin yleissopimukseen näihin sopimuksiin liittyneiden jäsenvaltioiden välillä. Tämä asetus ei estä jäsenvaltioita pitämästä voimassa tai tekemästä tämän asetuksen mukaisia sopimuksia tai järjestelyjä, joiden tavoitteena on nopeuttaa tai yksinkertaistaa asiakirjojen tiedoksiantamista.
- (13) Tämän asetuksen mukaisesti lähetettyihin tietoihin olisi sovellettava suojelujärjestelmää; asia kuuluu yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä lokakuuta 1995 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 95/46/EY⁽²⁾ ja henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta televiestinnän alalla 15 päivänä joulukuuta 1997 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/66/EY⁽³⁾ soveltamisalaan.
- (14) Tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY mukaisesti⁽⁴⁾
- (15) Näihin toimenpiteisiin kuuluu myös käsikirjan laatiminen ja ajantasaistaminen käyttäen asianmukaisia nykyaikaisia välineitä.
- (16) Komission olisi tarkasteltava tämän asetuksen soveltamista viimeistään kolmen vuoden kuluttua sen voimaantulosta tehdäkseen tarvittaessa ehdotuksia tarpeellisista muutoksista.
- (17) Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin asemaa koskevan, Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan yhteisön perustamissopimukseen liitetyn pöytäkirjan 3 artiklan mukaisesti Yhdistynyt kuningaskunta ja Irlanti ovat ilmoittaneet haluavansa osallistua tämän asetuksen antamiseen ja soveltamiseen.
- (18) Tanskan asemaa koskevan, Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan yhteisön perustamissopimukseen liitetyn pöytäkirjan 1 ja 2 artiklan mukaisesti tämä jäsenvaltio ei osallistu tämän asetuksen antamiseen eikä tämä asetus siten sido Tanskaa eikä sitä sovelleta Tanskaan,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Soveltamisala

1. Tätä asetusta sovelletaan siviili- ja kauppaoikeudellisissa asioissa, joissa oikeudenkäynti- tai muu asiakirja on lähetettävä tiedoksiantoa varten jäsenvaltiosta toiseen jäsenvaltioon.

2. Tätä asetusta ei sovelleta, ellei asiakirjan vastaanottajan osoite ole tiedossa.

(1) Tuomioistuimen toimivallasta ja tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta yksityisoikeuden alalla 27 päivänä syyskuuta 1968 tehty Brysselin yleissopimus (EYVL L 299, 31.12.1972, s. 32; konsolidoitu toisinto, EYVL C 27, 26.1.1998, s. 1).

(2) EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31.

(3) EYVL L 24, 30.1.1998, s. 1.

(4) EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

2 artikla

Lähtettävät ja vastaanottavat viranomaiset

1. Kunkin jäsenvaltion on nimettävä ne virkamiehet, viranomaiset tai muut henkilöt, jäljempänä 'lähtettävät viranomaiset', joiden tehtävänä on lähettää toiseen jäsenvaltioon tiedoksiantoa varten oikeudenkäynti- tai muita asiakirjoja.

2. Kunkin jäsenvaltion on nimettävä ne virkamiehet, viranomaiset tai muut henkilöt, jäljempänä 'vastaanottavat viranomaiset', joiden tehtävänä on vastaanottaa toisesta jäsenvaltiosta lähetettyjä oikeudenkäynti- tai muita asiakirjoja.

3. Kukin jäsenvaltio voi nimetä yhden lähtettävän viranomaisen ja yhden vastaanottavan viranomaisen tai yhden viranomaisen suorittamaan molempia tehtäviä. Liittovaltio tai valtio, jossa on voimassa useita oikeusjärjestelmiä, taikka valtio, jossa on alueellisia itsehallintoyksiköitä, voi nimetä useamman kuin yhden tällaisen viranomaisen. Nimeäminen on voimassa viisi vuotta ja se voidaan uusia joka viides vuosi.

4. Kunkin jäsenvaltion on toimitettava komissiolle seuraavat tiedot:

- a) edellä 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen vastaanottavien viranomaisten nimet ja osoitteet;
- b) viranomaisten alueellinen toimivalta;
- c) niiden käytettävissä olevat asiakirjojen vastaanottotavat; ja
- d) kielet, joita voidaan käyttää liitteenä olevan vakiolomakkeen täyttämiseen.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle näihin tietoihin mahdollisesti tulevat muutokset.

3 artikla

Keskusyksikkö

Kunkin jäsenvaltion on nimettävä keskusyksikkö, jonka tehtävänä on:

- a) toimittaa tietoja lähtettäville viranomaisille;
- b) etsiä ratkaisuja ongelmiin, joita saattaa syntyä lähetettäessä asiakirjoja tiedoksiantoa varten;
- c) lähettää poikkeustapauksissa tiedoksiantopyyntö toimivaltaiselle vastaanottavalle viranomaiselle lähtettävän viranomaisen pyynnöstä.

Liittovaltio tai valtio, jossa on voimassa useita eri oikeusjärjestelmiä, taikka valtio, jossa on alueellisia itsehallintoyksiköitä, voi nimetä useamman kuin yhden keskusyksikön.

II LUKU

OIKEUDENKÄYNTIASIAKIRJAT

1 J A K S O

Oikeudenkäyntiasiakirjojen lähettäminen ja tiedoksianto

4 artikla

Asiakirjojen lähettäminen

1. Oikeudenkäyntiasiakirjat on lähetettävä suoraan ja viipymättä 2 artiklan mukaisesti nimetyltä viranomaiselta toiselle.

2. Asiakirjat, pyynnöt, vahvistukset, vastaanotto- ja muut todistukset sekä muut asiapaperit voidaan lähettää vastaanottaville viranomaisille millä tahansa sopivalla tavalla edellyttäen, että vastaanotetun asiakirjan sisältö vastaa täysin lähetetyn asiakirjan sisältöä ja että kaikki sen sisältämä tieto on helposti luettavissa.

3. Toimitettavan asiakirjan mukana lähetetään liitteenä olevalle vakiolomakkeelle laadittu pyyntö. Lomake täytetään vastaanottavan jäsenvaltion virallisella kielellä, tai jos jäsenvaltiossa on useita virallisia kieliä, tiedoksiantopaikkakunnan virallisella kielellä tai jollakin sen virallisista kielistä, tai jollakin muulla sellaisella kielellä, jonka jäsenvaltio on ilmoittanut hyväksyvänsä. Kunkin jäsenvaltion on ilmoitettava yksi tai useampi Euroopan unionin virallinen kieli, joka ei ole sen oma virallinen kieli ja jonka se hyväksyy lomakkeiden täyttämisessä.

4. Asiakirjat voidaan lähettää ilman laillistamista tai muuta vastaavaa muodollisuutta.

5. Jos lähtettävä viranomainen haluaa jäljennöksen asiakirjasta palautettavaksi 10 artiklassa tarkoitetun todistuksen mukana, sen on lähetettävä asiakirja kahtena kappaleena.

5 artikla

Asiakirjojen kääntäminen

1. Lähtettävän viranomaisen, jolle hakija antaa asiakirjan lähettämistä varten, on selostettava hakijalle, että vastaanottaja voi kieltäytyä vastaanottamasta asiakirjaa, jollei se ole jollakin 8 artiklassa tarkoitetuista kielistä.

2. Hakija vastaa kaikista ennen asiakirjan lähettämistä aiheutuvista kääntämiskustannuksista, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tuomioistuimen tai toimivaltaisen viranomaisen myöhempää päätöstä velvollisuudesta vastata tällaisista kustannuksista.

6 artikla

Todistus asiakirjojen vastaanottamisesta

1. Vastaanotettuaan asiakirjan vastaanottavan viranomaisen on lähetettävä lähettävälle viranomaiselle viipymättä vastaanottotodistus nopeinta mahdollista lähetystapaa käyttäen, kuitenkin seitsemän päivän kuluessa asiakirjan vastaanottamisesta, liitteenä olevaa vakiolomaketta käyttäen.

2. Jos tiedoksiantopyyntöä ei voida täyttää lähetettyjen tietojen tai asiakirjojen perusteella, vastaanottavan viranomaisen on otettava yhteys lähettävään viranomaiseen nopeinta mahdollista tapaa käyttäen puuttuvan tiedon tai puuttuvien asiakirjojen saamiseksi.

3. Jos on ilmeistä, että tiedoksiantopyyntö ei kuulu tämän asetuksen soveltamisalaan tai tiedoksiantoa ei voida toimittaa, koska pyyntö ei täytä muotoa koskevia vaatimuksia, pyyntö ja lähetetyt asiakirjat yhdessä on palautettava heti, kun ne on vastaanotettu lähettävälle viranomaiselle liitteenä olevalle vakiolomakkeelle laaditun palautusilmoituksen kanssa.

4. Vastaanottavan viranomaisen, joka on vastaanottanut tiedoksi annettavan asiakirjan mutta jolla ei ole alueellista toimivaltaa toimittaa tiedoksiantoa, on lähetettävä asiakirja ja tiedoksiantopyyntö oman valtionsa alueellisesti toimivaltaiselle vastaanottavalle viranomaiselle, jos pyyntö täyttää 4 artiklan 3 kohdassa säädetyt edellytykset, ja ilmoitettava tästä lähettävälle viranomaiselle käyttäen liitteenä olevaa vakiolomaketta. Vastaanotettuaan asiakirjan kyseisen vastaanottavan viranomaisen on ilmoitettava siitä lähettävälle viranomaiselle 1 kohdan määräysten mukaisesti.

7 artikla

Asiakirjojen tiedoksianto

1. Vastaanottavan viranomaisen on toimitettava asiakirjan tiedoksianto tai huolehdittava sen toimittamisesta joko vastaanottavan jäsenvaltion lain mukaisesti tai noudattaen lähettävän viranomaisen pyytämää erityistä menettelyä, jollei tämä ole vastaanottavan jäsenvaltion lainsäädännön vastaista.

2. Kaikki asiakirjan tiedoksiantamiseksi vaadittavat toimet on suoritettava viipymättä. Jollei tiedoksiantoa kuitenkaan ole voitu toimittaa kuukauden kuluessa asiakirjan vastaanottamisesta, vastaanottavan viranomaisen on ilmoitettava siitä lähettävälle viranomaiselle liitteenä olevassa vakiolomakkeessa olevalla todistuksella, joka on laadittava 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen edellytysten mukaisesti. Määräaika lasketaan vastaanottavan jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti.

8 artikla

Asiakirjan vastaanottamisesta kieltäytyminen

1. Vastaanottavan viranomaisen on ilmoitettava vastaanottajalle, että tämä voi kieltäytyä vastaanottamasta tiedoksiannettavaa asiakirjaa, jollei se ole jollakin seuraavista kielistä:

- a) vastaanottavan jäsenvaltion virallinen kieli tai, jos jäsenvaltiossa on useita virallisia kieliä, sen paikkakunnan virallinen kieli tai jokin sen paikkakunnan virallisista kielistä, missä tiedoksianto tapahtuu; tai
- b) asiakirjan lähettäneen jäsenvaltion kieli, jota vastaanottaja ymmärtää.

2. Kun vastaanottava viranomainen saa tiedon siitä, että vastaanottaja kieltäytyy vastaanottamasta asiakirjaa 1 kohdan nojalla, sen on ilmoitettava siitä välittömästi lähettävälle viranomaiselle 10 artiklassa tarkoitettua todistusta käyttäen sekä palautettava pyyntö ja asiakirjat, joista pyydetään käännöstä.

9 artikla

Tiedoksiantopäivä

1. Tiedoksiannettavan asiakirjan tiedoksiantopäivä on 7 artiklan mukaisesti päivä, jona tiedoksianto tapahtuu vastaanottavan jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 8 artiklan soveltamista.

2. Jos asiakirja on kuitenkin annettava tiedoksi tietyn ajan kuluessa pyynnön lähettäneessä jäsenvaltiossa vireille pantavaa tai vireillä olevaa oikeudenkäyntiä varten, määräytyy hakijaan nähden noudatettava tiedoksiantopäivä kuitenkin tuon jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti.

3. Jäsenvaltio on aiheellisesta syystä oikeutettu poikkeamaan 1 ja 2 kohdan säännöksistä viiden vuoden siirtymäkauden ajan.

Jäsenvaltiot saavat uusia tämän siirtymäkauden joka viides vuosi oikeusjärjestelmäänsä liittyvistä syistä. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle poikkeuksensa sisältö ja tapaukseen liittyvät tekijät.

10 artikla

Todistus tiedoksiannosta ja tiedoksi annetun asiakirjan jäljennös

1. Kun toimenpiteet asiakirjan tiedoksiannossa on suoritettu, tästä on laadittava lähettävälle viranomaiselle osoitettu todistus liitteenä olevaa vakiolomaketta käyttäen. Jos 4 artiklan 5 kohtaa sovelletaan, mukana lähetetään tiedoksiannetun asiakirjan jäljennös.

2. Todistus on laadittava pyynnön lähettäneen jäsenvaltion virallisella kielellä tai jollakin sen virallisista kielistä taikka muulla sellaisella kielellä, jonka pyynnön lähettänyt jäsenvaltio on ilmoittanut voivansa hyväksyä. Kunkin jäsenvaltion on ilmoitettava yksi tai useampi Euroopan unionin virallinen kieli, joka ei ole sen oma virallinen kieli, mutta jonka se hyväksyy lomakkeen täyttämiseksi.

11 artikla

Tiedoksiantokulut

1. Toisesta jäsenvaltiosta tulevien oikeudenkäyntiasiakirjojen tiedoksiantaminen ei oikeuta perimään maksuja tai korvauksia verosta tai kustannuksista, jotka ovat aiheutuneet pyynnön vastaanottaneen jäsenvaltion suorittamista toimenpiteistä.

2. Hakijan on maksettava tai korvattava kulut, jotka aiheutuvat

- a) viranomaisen tai vastaanottavan jäsenvaltion lainsäädännön mukaan toimivaltaisen muun henkilön käyttämisestä;
- b) erityisen tiedoksiantomenettelyn käyttämisestä.

2 J A K S O

Muut oikeudenkäyntiasiakirjojen toimitus- ja tiedoksiantotavat

12 artikla

Asiakirjojen lähettäminen konsuliviranomaisten tai diplomaattisten edustajien välityksellä

Jäsenvaltio saa poikkeuksellisissa olosuhteissa käyttää konsuliviranomaisia tai diplomaattisia edustajia oikeudenkäyntiasiakirjojen lähettämiseen tiedoksiantoa varten 2 tai 3 artiklan mukaisesti nimetyille toisen jäsenvaltion viranomaisille.

13 artikla

Diplomaattisten edustajien tai konsuliviranomaisten toimittama asiakirjojen tiedoksiantaminen

1. Jäsenvaltio saa pakkokeinoja käyttämättä toimittaa oikeudenkäyntiasiakirjojen tiedoksiantamisen toisessa jäsenvaltiossa asuville henkilöille suoraan diplomaattisten edustajien tai konsuliviranomaisten välityksellä.

2. Jäsenvaltio voi 23 artiklan 1 kohdan mukaisesti ilmoittaa, että se vastustaa tällaista tiedoksiantamista alueellaan, paitsi jos asiakirjat on annettava tiedoksi sen jäsenvaltion kansalaisille, josta asiakirjat ovat peräisin.

14 artikla

Postitiedoksiannot

1. Jäsenvaltio saa toimittaa oikeudenkäyntiasiakirjojen tiedoksiantoja lähettämällä ne suoraan postitse toisessa jäsenvaltiossa asuville henkilöille.

2. Jäsenvaltio voi 23 artiklan 1 kohdan mukaisesti määrittellä ne edellytykset, joilla se hyväksyy oikeudenkäyntiasiakirjojen postitiedoksiannon.

15 artikla

Suora tiedoksiantopyyntö

1. Tämä asetus ei estä henkilöä, jonka etua oikeudenkäynti koskee, toimituttamasta oikeudenkäyntiasiakirjojen tiedoksiantoa suoraan vastaanottavan jäsenvaltion viranomaisten, virkamiesten tai muiden toimivaltaisten henkilöiden välityksellä.

2. Jäsenvaltio voi 23 artiklan 1 kohdan mukaisesti ilmoittaa vastustavansa oikeudenkäyntiasiakirjojen tiedoksiantoa alueellaan 1 kohdan mukaisesti.

III LUKU

MUUT ASIAKIRJAT

16 artikla

Lähettäminen

Muut kuin oikeudenkäyntiin liittyvät oikeudelliset asiakirjat voidaan lähettää tiedoksiantamista varten toiseen jäsenvaltioon tämän asetuksen säännösten mukaisesti.

IV LUKU

LOPPUMÄÄRÄYKSET

17 artikla

Soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt

Tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista, jäljempänä mainittuja seikkoja koskevista toimenpiteistä päätetään 18 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen:

- a) jäsenvaltioiden 2 artiklan 4 kohdan mukaisesti antamat tiedot sisältävän käsikirjan laatiminen ja sen saattaminen vuosittain ajan tasalle;

- b) luettelon laatiminen tämän asetuksen mukaisesti tiedoksiannettavissa olevista asiakirjoista Euroopan unionin virallisilla kielillä;
- c) liitteenä olevien vakiolomakkeiden ajantasaistaminen tai tekninen muuttaminen.

18 artikla

Komitea

1. Komissiota avustaa komitea.
2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 3 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä.
3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

19 artikla

Oikeuteen saapumatta jättävä vastaaja

1. Jos haaste tai vastaavanlainen asiakirja on ollut lähetettävä toiseen jäsenvaltioon tiedoksianto varten tämän asetuksen säännösten mukaisesti eikä vastaaja ole tullut saapuville, tuomioistuim ei saa tehdä päätöstä asiassa ennen kuin on selvitetty, että
 - a) asiakirja on tiedoksiannettu sillä tavalla kuin vastaanottavan jäsenvaltion lainsäädännössä säädetään siellä laadittujen asiakirjojen tiedoksiantamisesta sen alueella oleville henkilöille, tai
 - b) asiakirja on tosiasiallisesti toimitettu vastaajalle tai hänen asuntoonsa muulla tämän asetuksen mukaisella tavalla,ja että kummassakin näistä tapauksista tiedoksianto tai asiakirjan toimittaminen on tapahtunut riittävän ajoissa, jotta vastaaja on voinut ryhtyä vastaamaan.
2. Jäsenvaltio voi 23 artiklan 1 kohdan mukaisesti ilmoittaa, että tuomioistuim voi 1 kohdan säännöksistä huolimatta ratkaista asian, vaikka todistusta tiedoksiannosta tai asiakirjan toimittamisesta ei ole saatu, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:
 - a) asiakirja on lähetetty jollakin tämän asetuksen mukaisella tavalla;
 - b) tuomioistuimen kussakin yksittäistapauksessa riittäväksi katsoma määräaika, jonka on oltava vähintään kuusi kuukautta, on kulunut asiakirjan lähettämisestä;
 - c) todistusta ei ole saatu, huolimatta kaikista toteutetuista kohtuullisina pidettävistä toimenpiteistä sen hankkimiseksi vastaanottajavaltion toimivaltaisten viranomaisten tai elinten välityksellä.

3. Sen estämättä mitä 1 ja 2 kohdassa säädetään, tuomioistuim voi kiireellisessä tapauksessa antaa väliaikaisia määräyksiä tai päättää turvaamistoimista.

4. Jos haaste tai vastaava asiakirja on ollut toimitettava toiseen jäsenvaltioon tiedoksianto varten tämän asetuksen säännösten mukaisesti ja päätös on annettu sellaista vastaajaa vastaan, joka ei ole tullut saapuville, tuomioistuim voi vapauttaa vastaajan muutoksenhakuajan umpeenkulumisen aiheuttamista seuraamuksista, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) vastaaja ei ollut hänestä itsestään riippumattomista syistä saanut riittävän ajoissa tietoa asiakirjasta voidakseen ryhtyä vastaamaan tai tietoa päätöksestä voidakseen hakea muutosta; ja
- b) vastaajan väitteet kannetta vastaan eivät ole ilmeisen perusteettomia.

Hakemus muutoksenhakuajan umpeenkulumisen aiheuttamista seuraamuksista vapauttamiseksi voidaan esittää vain kohtuullisen ajan kuluessa siitä, kun vastaaja on saanut tiedon päätöksestä.

Jäsenvaltio voi 23 artiklan 1 kohdan mukaisesti ilmoittaa, että pyyntöä ei tutkita, jos se on tehty kyseisessä ilmoituksessa mainitun määräajan jälkeen, jonka on oltava vähintään vuosi päätöksen antamispäivästä.

5. Mitä 4 kohdassa säädetään, ei sovelleta henkilön oikeus-asemaa tai oikeuskelpoisuutta koskeviin päätöksiin.

20 artikla

Suhde sopimuksiin tai järjestelyihin, joiden osapuolia jäsenvaltiot ovat

1. Tällä asetuksella on sen soveltamisalalla etusija suhteessa määräyksiin, jotka sisältyvät jäsenvaltioiden tekemiin kahden- tai monenvälisiin sopimuksiin tai järjestelyihin, erityisesti vuoden 1968 Brysselin yleissopimukseen liitetyn pöytäkirjan IV artiklaan ja 15 päivänä marraskuuta 1965 tehtyyn Haagin yleissopimukseen.
2. Tämä asetus ei estä yksittäisiä jäsenvaltioita pitämästä voimassa tai tekemästä tämän asetuksen mukaisia sopimuksia tai järjestelyjä, joiden tavoitteena on edelleen nopeuttaa tai yksinkertaistaa asiakirjojen tiedoksiantamista.
3. Jäsenvaltioiden on lähetettävä komissiolle
 - a) jäljennös 2 kohdassa tarkoitetuista jäsenvaltioiden välisistä sopimuksista tai järjestelyistä ja luonnokset sellaisista sopimuksista tai järjestelyistä, jotka ne aikovat tehdä; ja

- b) tieto näiden sopimusten tai järjestelyjen irtisanomisesta tai niihin tehdyistä muutoksista.

21 artikla

Oikeusapu

Tämä asetus ei vaikuta riita-asiain oikeudenkäyntiä koskevan, 17 päivänä heinäkuuta 1905 tehdyn yleissopimuksen 23 artiklan, riita-asiain oikeudenkäyntiä koskevan, 1 päivänä maaliskuuta 1954 tehdyn yleissopimuksen 24 artiklan tai kansainvälisluonteisten oikeudenkäyntien helpottamisesta 25 päivänä lokakuuta 1980 tehdyn yleissopimuksen 13 artiklan soveltamiseen näiden yleissopimusten osapuolina olevien jäsenvaltioiden välillä.

22 artikla

Tietosuoja

1. Vastaanottava viranomainen saa käyttää tämän asetuksen mukaisesti lähetettyjä tietoja, erityisesti henkilötietoja, ainoastaan siihen tarkoitukseen, jota varten ne on lähetetty.
2. Vastaanottavien viranomaisten on varmistettava tällainen luottamuksellisuus vastaanottavan jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti.
3. Mitä 1 ja 2 kohdassa säädetään, ei vaikuta kansalliseen lainsäädäntöön, jonka perusteella niillä henkilöillä, joita tiedot koskevat, on oikeus saada tietoja tämän asetuksen perusteella lähetetyn tiedon käytöstä.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa Euroopan yhteisön perustamissopimuksen mukaisesti.

Tehty Brysselissä 29 päivänä toukokuuta 2000.

4. Tämä asetus ei rajoita direktiivin 95/46/EY eikä direktiivin 97/66/EY soveltamista.

23 artikla

Ilmoitukset ja julkaiseminen

1. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle 2, 3, 4, 9, 10, 13, 14, 15 artiklassa, 17 artiklan a kohdassa ja 19 artiklassa tarkoitetut tiedot.
2. Komissio julkaisee 1 kohdassa tarkoitetut tiedot *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

24 artikla

Uudelleentarkastelu

Viimeistään 1 päivänä kesäkuuta 2004 ja sen jälkeen viiden vuoden välein komissio toimittaa Euroopan parlamentille, neuvostolle ja talous- ja sosiaalikomitealle kertomuksen tämän asetuksen soveltamisesta, jossa käsitellään erityisesti 2 artiklan mukaisesti nimettyjen viranomaisten tehokkuutta ja 3 artiklan c kohdan sekä 9 artiklan soveltamista käytännössä. Tähän kertomukseen liitetään tarvittaessa ehdotuksia, joilla pyritään mukauttamaan tämä asetus tiedoksiantojärjestelmien kehittämiseen.

25 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 31 päivänä toukokuuta 2001.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

A. COSTA

LIITE

PYYNTÖ ASIAKIRJAN TIEDOKSIANTAMISESTA

(Oikeudenkäynti- ja muiden asiakirjojen tiedoksiannosta siviili- tai kauppaoikeudellisissa asioissa annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1348/2000 ⁽¹⁾ 4 artiklan 3 kohta)

Viitenumero:

1. LÄHETTÄVÄ VIRANOMAINEN

1.1. Nimi:

1.2. Osoite:

1.2.1. Lähiosoite:

1.2.2. Postinumero + postitoimipaikka:

1.2.3. Maa:

1.3. Puh.:

1.4. Faksi (*):

1.5. Sähköpostiosoite (*):

2. VASTAANOTTAVA VIRANOMAINEN

2.1. Nimi:

2.2. Osoite:

2.2.1. Lähiosoite:

2.2.2. Postinumero + postitoimipaikka:

2.2.3. Maa:

2.3. Puh.:

2.4. Faksi (*):

2.5. Sähköpostiosoite (*):

⁽¹⁾ EYVL L 160, 30.6.2000, s. 37.

(*) Vapaaehtoinen.

3. HAKIJA

3.1. Nimi:

3.2. Osoite:

3.2.1. Lähiosoite:

3.2.2. Postinumero + postitoimipaikka:

3.2.3. Maa:

3.3. Puh. (*):

3.4. Faksi (*):

3.5. Sähköpostiosoite (*):

4. VASTAANOTTAJA

4.1. Nimi:

4.2. Osoite:

4.2.1. Lähiosoite:

4.2.2. Postinumero + postitoimipaikka:

4.2.3. Maa:

4.3. Puh. (*):

4.4. Faksi (*):

4.5. Sähköpostiosoite (*):

4.6. Henkilöllisyysnumero/sosiaaliturvatunnus/kaupparekisterinumero/tai vastaava (*):

5. TIEDOKSIANTOTAPA

5.1. Vastaanottavan jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti

5.2. Seuraavan erityismenettelyn mukaisesti:

5.2.1. Jos tämä tapa ei ole vastaanottavan jäsenvaltion lainsäädännön mukainen, asiakirja on annettava tiedoksi seuraavan lainsäädännön mukaisesti:

5.2.1.1. Kyllä

5.2.1.2. Ei

(*) Vapaaehtoinen.

6. TIEDOKSIANNETTAVA ASIAKIRJA

a) 6.1. Asiakirjan luonne

6.1.1. Oikeudenkäyntiasiakirja

6.1.1.1. Haaste

6.1.1.2. Tuomio

6.1.1.3. Vaatimus

6.1.1.4. Muu

6.1.2. Muu kuin oikeudenkäyntiin liittyvä asiakirja

b) 6.2. Asiakirjassa ilmoitettu päivämäärä tai määräaika (*):

c) 6.3. Asiakirjan kieli:

6.3.1. Alkuperäinen asiakirja D, EN, DK, ES, FIN, FR, GR, IT, NL, P, S, muu:

6.3.2. Käännös (*) D, EN, DK, ES, FIN, FR, GR, IT, NL, P, S, muu:

d) 6.4. Asiakirjojen määrä:

7. ASIAKIRJASTA ON PALAUTETTAVA YKSI KAPPALE YHDESSÄ TIEDOKSIANTOA KOSKEVAN TODISTUKSEN KANSSA (asetuksen 4 artiklan 5 kohta)

7.1. Kyllä (tiedoksiannettava asiakirja on tällöin lähetettävä kahtena kappaleena)

7.2. Ei

1. Asetuksen 7 artiklan 2 kohdan nojalla teidän edellytetään suorittavan viipymättä kaikki asiakirjojen tiedoksiantamiseksi vaadittavat toimet. Mikäli ette kuitenkaan pysty toteuttamaan tiedoksiantoa kuukauden kuluessa pyynnön vastaanottamisesta, teidän on ilmoitettava asiasta kyseiselle viranomaiselle 13 kohdassa tarkoitettulla todistuksella.
2. Mikäli ette pysty vastaamaan tähän pyyntöön teille toimitettujen tietojen tai asiakirjojen perusteella, teidän on otettava asetuksen 6 artiklan 2 kohdan mukaisesti yhteyttä kyseiseen viranomaiseen nopeinta mahdollista tapaa käyttäen puuttuvan tiedon tai puuttuvien asiakirjojen saamiseksi.

Tehty:

(päivämäärä):

Allekirjoitus ja/tai leima:

Vastaanottavan viranomaisen viitenumero:

VASTAANOTTOTODISTUS

(Asetuksen (EY) N:o 1348/2000 6 artiklan 1 kohta)

Tämä vastaanottotodistus on lähetettävä nopeinta mahdollista tapaa käyttäen mahdollisimman pian asiakirjan vastaanottamisen jälkeen ja joka tapauksessa seitsemän päivän kuluessa vastaanottamisesta.

8. VASTAANOTTOPÄIVÄ:

Tehty:

(päivämäärä):

Allekirjoitus ja/tai leima:

ILMOITUS PYYNNÖN JA ASIAKIRJAN PALAUTTAMISESTA

(Asetuksen (EY) N:o 1348/2000 6 artiklan 3 kohta)

Pyyntö ja asiakirja on palautettava heti niiden vastaanottamisen jälkeen.

9. PALAUTTAMISEN SYY:

9.1. Pyyntö ei ilmiselvästi kuulu asetuksen soveltamisalaan:

9.1.1. Asiakirja ei ole luonteeltaan siviili- tai kauppaoikeudellinen

9.1.2. Jäsenvaltio ei pyydä tiedoksiantoa toiselta jäsenvaltiolta

9.2. Asiakirjaa ei voida antaa tiedoksi, koska muotomääräyksiä on rikottu:

9.2.1. Asiakirja on vaikeasti luettavissa

9.2.2. Lomakkeen täyttämässä käytetty kieli on väärä

9.2.3. Saadun asiakirjan toisinto ei ole tarkka ja oikeaksi todistettu

9.2.4. Muu syy (pyydetään tarkentamaan):

9.3. Tiedoksiantomenettely on vastoin kyseisen jäsenvaltion lainsäädäntöä (asetuksen 7 artiklan 1 kohta)

Tehty:

(päivämäärä):

Allekirjoitus ja/tai leima:

ILMOITUS PYYNNÖN JA ASIAKIRJAN LÄHETTÄMISESTÄ EDELLEEN ALUEEN TOIMIVALTAISELLE VASTAANOTTAVALLE
VIRANOMAISELLE

(Asetuksen (EY) N:o 1348/2000 6 artiklan 4 kohta)

Pyyntö ja asiakirja on lähetetty seuraavalle vastaanottavalle viranomaiselle, joka on alueella toimivaltainen antamaan asiakirjan tiedoksi:

10.1. Nimi:

10.2. Osoite:

10.2.1. Lähiosoite:

10.2.2. Postinumero + postitoimipaikka:

10.2.3. Maa:

10.3. Puh.:

10.4. Faksi (*):

10.5. Sähköpostiosoite (*):

Tehty:

(päivämäärä):

Allekirjoitus ja/tai leima:

Toimivaltaisen vastaanottavan viranomaisen viitenumero:

ALUEELLISESTI TOIMIVALTAISEN VASTAANOTTAVAN VIRANOMAISEN LÄHETTÄVÄLLE VIRANOMAISELLE OSOITTAMA
VASTAANOTTOILMOITUS

(Asetuksen (EY) N:o 1348/2000 6 artiklan 4 kohta)

Tämä ilmoitus on lähetettävä nopeinta mahdollista tapaa käyttäen mahdollisimman pian asiakirjan vastaanottamisen jälkeen ja joka tapauksessa seitsemän päivän kuluessa vastaanottamisesta.

11. VASTAANOTTOPÄIVÄ:

Tehty:

(päivämäärä):

Allekirjoitus ja/tai leima:

TODISTUS ASIAKIRJOJEN TIEDOKSIANNON TOTEUTTAMISESTA TAI TOTEUTTAMATTA JÄTTÄMISESTÄ

(Asetuksen (EY) N:o 1348/2000 10 artikla)

Tiedoksianto on toimitettava viipymättä. Jollei tiedoksiantoa kuitenkaan ole voitu toimittaa kuukauden kuluessa asiakirjan vastaanottamisesta, vastaanottava viranomaislainen ilmoittaa siitä lähettävälle viranomaiselle (asetuksen 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti).

12. TIEDOKSIANNON TOTEUTTAMINEN

a) 12.1. Tiedoksiantopäivä ja osoite, johon tiedoksianto toimitettiin:

b) 12.2. Asiakirja

A) 12.2.1. annettiin tiedoksi vastaanottavan jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti, eli

12.2.1.1. toimitettiin:

12.2.1.1.1. suoraan vastaanottajalle

12.2.1.1.2. toiselle henkilölle

12.2.1.1.2.1. Nimi:

12.2.1.1.2.2. Osoite:

12.2.1.1.2.2.1. Lähiosoite:

12.2.1.1.2.2.2. Postinumero + postitoimipaikka:

12.2.1.1.2.2.3. Maa:

12.2.1.1.2.3. Suhde vastaanottajaan:

Perheenjäsen

Työntekijä

Muu

12.2.1.1.3. vastaanottajan kotiin

12.2.1.2. annettiin tiedoksi postitse

12.2.1.2.1. ilman vastaanottotodistusta

12.2.1.2.2. liitteenä olevan vastaanottotodistuksen kanssa, joka saatiin

12.2.1.2.2.1. vastaanottajalta

12.2.1.2.2.2. toiselta henkilöltä

12.2.1.2.2.2.1. Nimi:

12.2.1.2.2.2.2. Osoite:

12.2.1.2.2.2.2.1. Lähiosoite:

12.2.1.2.2.2.2. Postinumero + postitoimipaikka

12.2.1.2.2.2.3. Maa:

12.2.1.2.2.3. Suhde vastaanottajaan:

Perheenjäsen

Työntekijä

Muu

12.2.1.3. muilla tavoin (tarkentakaa):

B) 12.2.2. annettiin tiedoksi seuraavaa erityismenettelyä noudattaen (tarkentakaa):

c) 12.3. Asiakirjan vastaanottajalle ilmoitettiin (suullisesti) (kirjallisesti), että hän voi kieltäytyä hyväksymästä sitä, ellei sitä ole laadittu jollakin tiedoksiantopaikan virallisista kielistä tai sillä lähettävän valtion virallisella kielellä, jota hän ymmärtää.

13. ASETUKSEN 7 ARTIKLAN 2 KOHDAN MUKAISESTI ANNETUT TIEDOT

Tiedoksiantoa ei voitu toteuttaa kuukauden kuluessa pyynnön vastaanottamisesta.

14. KIELTÄYTYMINEN VASTAANOTTAMASTA ASIAKIRJAA

Vastaanottaja kieltäytyi hyväksymästä asiakirjaa siinä käytetyn kielen vuoksi. Asiakirja on tämän todistuksen liitteenä.

15. SYYT ASIAKIRJAN TIEDOKSIANNON LAIMINLYÖNTIIN

15.1. Osoite tuntematon

15.2. Vastaanottajaa ei löydy

15.3. Asiakirjaa ei voitu antaa tiedoksi ennen kohdassa 6.2 ilmoitettua päivämäärää tai siinä ilmoitetun määräajan kuluessa

15.4. Muu (tarkentakaa):

Asiakirja on tämän todistuksen liitteenä.

Tehty:

(päivämäärä):

Allekirjoitus ja/tai leima:
